

INLEIDING

Renaissance

Voor u ligt het eerste nummer van de nieuwe Handbal Extra. Nieuw? Laat ons stellen dat het de vierde 'wedergeboorte' is sinds het ontstaan van een eigen handbalperiodiek. Noem het dus maar een comeback.

Op 15 december 1977 verscheen het eerste nummer (0-nummer) van Handbal Nu. Het was een initiatief van het PK Antwerpen, met Rik De Bruyn en Roger Vinck als drijvende krachten. Een bescheiden, maar daarom niet minder geslaagd communicatiemiddel tussen 'de bond' en de handballiefhebber. Want het blad verscheen liefst tien keer per seizoen op 6000 exemplaren.

Na goed drie jaar en 30 nummers viel het doek over Handbal Nu (juni 1980). De VHV had het intussen als promotieblad overgenomen en zag de verdere financiering ervan plots niet meer zitten. In zijn 'Laatste Kolom' betreurde confrater Ray Possemiers het heengaan van Handbal Nu. "Met Handbal Nu verdwijnt een uniek blad in Vlaanderen. Want welke federatie beschikt over een periodiek waaraan de hele Vlaamse schrijvende handbalpers belangeloos zijn medewerking verleent?" vroeg de journalist van De Nieuwe Gazet zich af. Net nu ons land plannen smeedde om het C-WK '82 te organiseren zou de VHV niet meer over een promotieblad beschikken. Jammer, maar helaas...

Pas in november 1987, dus bijna zes jaar na het C-WK '82, rolde het eerste nummer van Handbal Extra van de pers. Een mooi ogend magazine: fraaie cover met kleurenfoto,

leuke lay-out met grote foto's, bescheiden inbreng van advertenties, fel gesmaakte rubrieken. Kortom, een geslaagd initiatief. En dat ging zo door, 51 nummers lang, tot december 1999. Toen werd een 'periode van overweging' ingelast...

Niet voor lang. In maart 2000 werd de vernieuwde uitgave voorgesteld, Handbal 7/X-tra. In een compleet nieuw jasje (A5 formaat), dikker (want inclusief 'Handbal 7'), andere opmaak, kleinere foto's, maar nog altijd efficiënt en lekker leesbaar. Tot december 2002 (nr. 63), toen de VHV besliste -enerzijds uit financiële overwegingen, anderzijds de moderne technologie ter wille- het over een andere boeg te gooien. Voortaan werd het 'handbalnieuws in de marge' op de webstek van de VHV gezet. En dat is tot op heden zo gebleven.

Vandaag dus de vierde comeback van ons aller verenigingsblad. Geen enkele handballer (-ster) zou het ons nadoen. Vanaf nu ontvang je terug een paar keer per jaar een printversie van Handbal Extra. Met achtergrondreportages, buitenlandse handbalnieuws, regionale berichtgeving, intern VHV-nieuws, jeugd en topsport-schoon, weetjes over reglementen en arbitrage, en meer leuke dingen voor de mensen. De actualiteit? Die lees je verder op onze website. Een vernieuwde website overigens, gebruiksvriendelijker vooral.

Of er een nieuwe wind waait in de VHV? Wie durft daar nog aan twijfelen...

Cois Van Aelst

NATIONALE PLOEG

Zweden en Bosnie: spektakel gegarandeerd

De Nationale ploeg, het uithangbord van onze sport, zal in Januari traditiegetrouw kwalificatie interlands spelen, dit jaar voor het EK 2008 in Noorwegen. België werd uitgeloot in een poule van drie, met Bosnie en Zweden. Zweden is uiteraard een topaffiche. Tegen Bosnie werd twee jaar geleden thuis gelijk gespeeld, en uit verloren.

Een goede waardemeter dus voor de vooruitgang van onze Nationale ploeg de laatste jaren. De VHV moet, helaas, de Nationale ploeg alleen dragen. De LFH haakte vorig jaar af, wegens "te duur".

Daarom een oproep aan alle handballiefhebbers om onze Nationale ploeg massaal te steunen, in Kortrijk en in Hasselt. De wedstrijd tegen Zweden komt de volgende dag 25 minuten op Sporza, een uitgelezen gelegenheid dus om als 'handbalgemeenschap' positief naar buiten te treden rond onze spectaculaire sport, en te bewijzen dat we deze media aandacht verdienen: sportief, maar ook omwille van de ambiance, en daarvoor hebben we iedereen nodig! Als elke Vlaamse handballiefhebber naar één van de twee wedstrijden komt, zit de zaal twee keer nokvol. Doen dus!! Marcel Coppens blikte reeds

vooruit, met de bondscoach en zijn zoon Kevin, spelverdeler van de selectie.

"Tweede plaats in onze groep moet kunnen"

Je zal maar de zoon zijn van een bekend iemand. Vraag het maar aan Kevin Jacobs, steeds geconfronteerd met het etiket 'de zoon van'. De Stabroeke-naar is echter een rustige jongen en dat zijn vader mogelijk één van de beste spelers van het land was, dat hij op dezelfde plaats speelde als Kevin en dat beiden ongeveer dezelfde fysionomie hebben, dat brengt hem allemaal niet van zijn stuk.

Leek zijn toekomst aanvallend immers niet in het voetbal te liggen?

Kevin: "Dat klopt. Tot mijn twaalfde jaar voetbalde ik bij SK Beveren en ik had er Jelle Van Damme en Gill Swerts als teamgenoten. Maar een dispuut met de trainer deed me besluiten om over te stappen naar het handbal, waarin ik de provinciale en Vlaamse selecties haalde."

Zag Kevin ooit nog zijn vader als speler opdraven?

"Op het einde van zijn loopbaan nog wel. Hij was toen al trainer-speler en hij kwam nog slechts op het terrein als het echt nodig was. Ik herinner me nog wel dat hij en Danny Jongenelen op de pivot mekaar blindelings vonden. Het spelinzicht van mijn vader was enorm."

Is het dan geen nadeel om de zoon van zulke bekende vader te zijn?

"Ach, dat is met Kevin Van den Bergh in het voetbal ook zo. Hij staat ook in de aanval, net als zijn vader. Maar ik denk

dat je daar niet moet naar kijken. Je moet gewoon je eigen spel spelen. Als je ook nog op dezelfde plaats als je vader speelt, dan weet je ook wel dat er vergelijkingen zullen gemaakt worden."

En dan komt de vraag: was de vader beter dan de zoon of is het omgekeerd?

"Voorlopig is dat nog altijd mijn vader, want hij heeft 138 selecties achter zijn naam en ik nog maar 41. Zodus."

Vier fronten

Alex, heeft jouw zoon andere of dezelfde kwaliteiten als jij toen je nog speler was?

"Hij bezit zowat dezelfde technische capaciteiten, maar hij benut ze voorlopig nog niet genoeg, vind ik. Maar het is natuurlijk moeilijk om twee verschillende periodes met mekaar te vergelijken. In België zal hij op een bepaald moment aan zijn plafond zitten – net als zijn generatiegenoten – en dan moet je naar een soort semi-professionalisme. Het nadeel is dan weer dat je in België steeds dezelfde spelers ontmoet. Misschien moeten ze dan maar naar het buitenland, zoals een pak Nederlanders dat doet. Zij zetten gemakkelijker de stap naar de Bundesliga. Maar dat zou dan niet als bankzitter mogen zijn, want anders zit je alleen met de trainingsarbeid als surplus. Zij moeten zich daar dan kunnen ontplooien. Door die stap verzwak je dan weer de eigen competitie. Hierover moet vrij snel ernstig over nagedacht worden. Wedstrijden met zestien goals verschil; daar heeft niemand wat aan."

Heb je een verklaring voor het feit dat de nationale ploeg qua niveau gezakt is tegenover jul-

lie tijd?

"Ik weet niet of het niveau wel degelijk verzwakt is. Wij speelden toen ook tegen B- of C-landen. Zo veel achterstand bezit de huidige generatie nu ook weer niet. Onze gemiddelde leeftijd was vroeger 27, 28 jaar en de huidige ploeg is gemiddeld 23, 24 jaar. Die heeft dus nog wat progressiemogelijkheden en ze kunnen nog wel een tiental jaren meedraaien. Daar staat de veranderde situatie in Europa tegenover. Bijvoorbeeld het sterke Joegoslavië is intussen gesplitst in vijf sterke handballanden."

Wordt het niet zwaar voor Kevin en zijn maats om op vier fronten tegelijkertijd te moeten strijden: Europese en Belgische beker, competitie en voor de meesten nationale ploeg.

"Als je verder wil geraken, moet je het systeem van twee matches per week aankunnen. Je moet ergens beginnen

op weg naar een profstatuut. Op die vier fronten zijn competitie en Belgische beker niet zo ontzettend zwaar. Europabekers en nationale ploeg daarentegen wel. Dat kan op een bepaald moment inderdaad beginnen doorwegen, maar als je aan een EK deelneemt, dan speel je ook acht wedstrijden op tien dagen. Op dat niveau kunnen de meesten hier na de derde dag hun valiezen pakken. Maar je moet daar doorheen. Bij zulke confrontaties leg je de basis voor resultaten op korte of op iets langere termijn."

Kevin en Alex, is dit systeem te combineren met jullie school of werk?

Kevin: "Eigenlijk ben ik momenteel een prof. Maar dan wel één die op kosten van zijn ouders thuis woont, haha! Ik zoek nl. werk in de chemische sector. Maar ik denk wel dat ikzelf en Ivan Kopljar bewezen hebben dat je topsport en

studies kan combineren als je er wat moeite voor doet. Ik vind wel dat we iets meer vrijheid van de overheid zouden moeten bekomen. Er is wel het topsportstatuut, waarin je de examens kan verzetten of de lessen op een andere datum kan krijgen, maar je moet uiteindelijk wel alles meedoen. Als je dan in januari met de nationale ploeg weg bent, moet je studeren in het hotel en in het vliegtuig, anders kom je er niet."

Alex: "Ik sta elke dag om half vijf op om mijn full-time job aan de haven te doen, waarna ik nog eens ongeveer een full-time-job in het handbal koppel. Op sociaal gebied mis je daardoor wel iets, het wordt er met de jaren niet makkelijker op, maar ik weiger te kiezen of te delen."

Via de stad Antwerpen kon Sasja toch ook wel genieten van het topsportfonds?

Alex: "Juist, maar ik zou

toch willen voorstellen om na 2008 over te gaan tot een nieuwe planning, waarin plaats is voor een semi-profstatuut. Ik zeg niet dat de gelden dan alleen vanuit het Topsportfonds moeten komen, daar moeten ook privé-sponsors bijkomen, zoals in het volley en het basket, waarmee het niveau in ons land vergelijkbaar is. In Frankrijk en Duitsland lokt het handbal zelfs meer toeschouwers dan basket en volley. In het zaalvoetbal zie je bij ons ook spelers in stadsdienst, of gedeeltelijk als leraar LO... Dat zijn individuele, tijdelijke oplossingen, maar dat zou structureel moeten kunnen aangepakt worden."

Nationale ploeg

In januari maakt de nationale ploeg opnieuw haar opwachting. Hebben wij in ons land geen gebrek aan vedetten?

Alex: "Ik denk dat het handbal ook internationaal gezien meer naar het collectief presteren geëvolueerd is. Er komt meer loopwerk bij te pas tegenover vroeger. Ik denk dat de echte topploegen de twee combineren: spelen als één geheel én met een topspeler in de ploeg zoals vroeger een Wunderlich in Duitsland of momenteel Kretzschmar, al loopt die laatste meer in de belangstelling omwille van zijn tattoo's of zijn aandacht voor vrouwelijk schoon. Nochtans denk ik dat in België heel wat clubs hun lokale vedette hebben: Buzaud, Kopljar of Lenders zijn daar toch voorbeelden van..."

Spelen de Belgen met hun sterkste ploeg, is een elk jaar weerkerende vraag.

Alex: "Wij spelen met de besten die willen spelen. Als een land niemand kan schor-

sen omdat hij niet wil spelen, dan is dat zo. Vroeger was het ondenkbaar dat je een selectie weigerde. Dat was een eer. Er zijn gesprekken gevoerd met een aantal afwezigen, maar wat ben je met iemand die er niet voor gemotiveerd is?"

Kevin: "In andere landen is het ook een eer om voor de nationale ploeg te spelen. Ik kan begrijpen dat je het op een bepaalde leeftijd wel allemaal voor bekeken houdt, maar als je tussen je twintigste en je dertigste een selectie weigert, vind ik dat een gebrek aan ambitie."

Geraakt de Belgische ploeg niet stilaan aan een doelwachttersprobleem?

"Ik denk dat het voorlopig nog problemen zijn op middellange termijn. Buzaud steekt er momenteel nog bovenuit. En doelmannen gaan nu eenmaal langer mee dan veldspelers. Om Ehnevid opnieuw op te roepen vanuit Zweden of Finland is de investering dan weer te zwaar in verhouding tot hetgeen die jongen te bieden heeft. Een aantal doelmannen zoals Polfiet en Bertels zagen de nationale ploeg niet meer zitten. Dan geef ik uiteindelijk liever voorrang

aan een jeugdbeleid dat ook specifiek wordt toegespitst op de vorming van doelmannen. Geef dan de jongeren stilaan maar hun kans."

Zweden stak er ook vorig jaar al bovenuit, maar toch geraakten ze niet op het WK. Is Zweden dan wel zo'n sterke ploeg?

"Die zijn voor ons nog altijd té sterk. Maar eigenlijk sukkelen ze met hetzelfde probleem als wij. Zij hebben een heel jonge ploeg, op de doelman na. Vedetten zoals Wislander en Lovgren zijn gestopt. En dan lootten ze vorig jaar in de play-offs ook nog eens het sterke IJsland. Zo zie je maar dat ook zij last hebben om hun jeugd in te passen op het hoogste niveau. En toch spelen al die Zweden in de Duitse topploegen. Veel samen trainen doen ze inderdaad ook niet, maar als je op zulk hoog niveau handbalt, dan vergt de aanpassing aan mekaar iets minder tijd. Bij ons stijgt het niveau ook op technisch, tactisch en conditioneel vlak. Alleen hebben wij bijkomende stages nodig om aan dat hoger niveau te geraken. Hoe we de komst van de Zweden in Kortrijk dan opvatten? Dat moet een promotie worden voor het handbal in België. Wij moeten er laten zien dat ons niveau er beter op geworden is dan in 2006. Dankzij een goede voorbereiding met toernooien in Duinkerke en een stage in Duitsland moeten we resoluut gaan voor een tweede plaats in onze groep, zodat we ook op de IHF-lijst alweer enkele plaatsjes stijgen."

Dat betekent dat we twee keer winnen van Bosnië/Herzegovina?

"Ik vind dat we tegen hen een drie op vier moeten kunnen halen. Twee jaar geleden

speelden we in Ans gelijk tegen hen in een zaal met meer Bosnische dan Belgische supporters. Ginder kregen we een pandoring in aanwezigheid van 3500 knotsgekke Bosnische toeschouwers. Een tweede plaats halen in onze groep blijft de doelstelling."

Kevin: "We hebben toch wel pech gehad bij de lottrekking. Kijk naar de groep van Nederland met Oostenrijk, Finland en Montenegro, daar zitten mogelijkheden in. Te meer omdat Nederland over profspelers beschikt. Misschien betert het als we opnieuw naar het systeem van A-, B- of C-landen kunnen stappen. Dat is alvast financieel minder belastend."

Geraken we ooit op een hoger niveau met ons land?

"Het probleem van de nationale ploeg is, dat je veel op korte termijn moet doen. Je heb voordien nog de drukke periode van competitie en Europese bekercups, misschien moet er wel gedacht worden aan een andere competitieplanning. Dat wij een topland als Egypte konden kloppen, zegt toch al iets over onze vooruitgang. Ik vind niet dat we achteruit gaan. Kijk naar Finland dat in het recente verleden steeds ons niveau haalde. Ook

play-offs, EK en misschien zelfs WK kunnen halen. Ik denk dat we goed bezig zijn."

Wat zijn de ambities van Sasja?

"We willen opnieuw een prijs halen: beker of titel, het maakt niks uit. In de toekomst willen we een zeker Europees niveau bereiken, zodat we opnieuw minstens een derde ronde kunnen spelen of nog beter: de vierde ronde. Of nog beter: de Champions League halen, zoals dat Volendam haast op het nippertje lukte."

Kevin: "Ik denk dat onze groeimarges intussen verbeterd zijn en dus moeten we daarvan profiteren om ook Europees vooruitgang te boeken. Maar je moet er ook een tikkeltje geluk bij hebben, want als je – zoals Sasja – dadelijk op een ploeg als Volgograd of uit de Spaanse hoogste afdeling ontmoet, dan weet je ook dat je mag inpakken."

Marcel Coppens

zij moeten een hele achterlijn van mannen boven de 30 jaar vervangen door jonge jongens. Dat vergt tijd."

Jullie lieten een uitnodiging liggen om in Egypte te gaan spelen?

"Als we daar – in tropische hitte en met maag- en darmklachten tot gevolg – ook nog moeten presteren tegen Servië, Egypte of Rusland, dan zijn we bekaft als we aan de kwalificatietoernooien beginnen. Ik ben tevreden met de toernooien in Duinkerke en in Dessau, waar we veel kunnen leren en uitproberen."

Welke ambities mag de nationale ploeg op middellange termijn hebben?

Alex: "Als het huidige systeem blijft, dan moet het ons – mits een goede lottrekking – wel eens lukken om de play-offs te halen en wie weet, misschien zelfs het EK halen. Een handballer is het sterkst tussen zijn 28ste en 33ste jaar. Misschien kan deze generatie daar wel eens voor zorgen, op voorwaarde dat het niveau in België ook stijgt en er meer financiële steun komt."

Kevin: "We moeten nog meer trainen om een hoger niveau te halen, waardoor we

REGIONAAL

OOST-VLAANDEREN

Promotie is een must voor Elita Lebbecke

Elita Lebbecke stormt als een TGV door de competitie van Liga West. De Oost-Vlamingen mogen reeds luidop dromen van de eindronde en hopen daarin de promotie naar tweede nationale af te dwingen.

“De promotie is dit seizoen een must. Met minder zijn we niet tevreden. Van de voorbije drie jaar promoveerden we alleen vorig jaar niet. Eerst ging het in één ruk van provinciale naar eerste landelijke. Vorig jaar dienden we ons met een vierde plaats tevreden te stellen maar dit seizoen moet het opnieuw prijs zijn. In de eindronde valt het wel af te wachten hoe zwaar we gaan wegen tegen de reserveploegen van ereklasse. Dienaangaande tasten we wat in het duister maar we moeten er voluit durven voor gaan” stelt voorzitter **Johan Wesemael** onomwonden. Hij was één van de handbalzelen die vier jaar geleden Elita Lebbecke opnieuw in het leven riep.

“Wat velen niet weten is dat Elita Lebbecke zowat veertig jaar geleden ook al bestond. Toen speelde de club buitenhandbal. Uit Elita Lebbecke splitsten zich later Avanti en Ajax Lebbecke op”. Het verhaal van beide ploegen is genoegzaam bekend. Beide clubs haalden de top maar dienden hun daaraan verbonden financiële avonturen naderhand ook te bekopen met een faillissement.

Toen Ajax vier jaar geleden het hoofd legde, was Johan Wesemael één van de stimulerende krachten om met een gezond scenario het handballevens in Lebbecke in stand te houden. Maar dan wel met één duidelijke afspraak. Voor financiële avonturen is men bij de huidige bestuursploeg niet aan het juiste adres.

“Zo ver gaan we het nu inderdaad meer laten komen. Dat is een eensluidende visie binnen ons bestuur. Daar wijken we geen eurocent van af” stelt Johan Wesemael formeel.

“Onze filosofie is duidelijk. We willen promoveren naar tweede en op termijn zelfs naar eerste nationale maar financiële risico's nemen, is bij de huidige bestuursgroep uit den boze. Ik ga er vanuit dat het mogelijk moet zijn om de spelers tot en met eerste nationale niet te betalen. Ereklasse is een ander verhaal. Als je op topniveau wil meedraaien, moet er betaald worden of je hebt sportief niets in de pap te brokken. Maar daar hebben we voorlopig geen oren naar. Dus moet eerste nationale vooralsnog onze ambitie op lange termijn worden. Liever realistische ambities koesteren dan droombeelden ophangen die later vervagen in spookbeelden” aldus de voorzitter van Elita Lebbecke die tevreden vaststelt dat de belangstelling blijft toenemen.

“Het hart voor het handbal brandt hier nog altijd. Voor de derby tegen Brabo Denderbelle kregen we 300 toeschouwers over de vloer. Er zijn ploegen in ereklasse die dat cijfer niet halen. Ik, en met mij vele anderen, ben er rotsvast van overtuigd dat er mooie handbaltijden zullen terugkeren in Lebbecke. We moeten er blijven in geloven” gaat Johan Wesemael verder die ook de jeugdwerking nadrukkelijker wil stimuleren.

“Het is inderdaad de bedoeling om dat toekomstgericht konkreter aan te pakken. In die optiek is de terugkeer van Wim De Proft een gouden zaak. Hij was dit seizoen onze beste transfer. Als trainer deed hij op topniveau ervaring op met Atomix Haachtse en hij is de ideale figuur om dit Elita naar boven te stuwen. Hij heeft een visie waarin we elkaar wederzijds kunnen vinden. Ik mik in feite een beetje op een langetermijnproject zoals Eddy De Vlieger dat fantastisch realiseert bij Waasmunster. Geduldig opbouwen loont bijna altijd. Dat moet zowat onze gulden regel worden”.

HBC Evergem vindt tweede adem

Handbalclub Evergem haalt zijn beste resultaten nog altijd met de vrouwenploeg. Dit seizoen hoopt men de degradatie in eerste nationale te ontlopen terwijl de mannenploeg opereert in regio Oost. De club kende recent een ware metamorfose. Het nieuw en verjongd bestuur hoopt de nodige impulsen te geven om het handbal in Evergem toekomstgericht nadrukkelijker op de handbalkaart te plaatsen. HBC Evergem herleeft.

“Er was nood aan een bestuur met nieuwe ideeën. We zitten wat geprangd tussen Don Bosco Gent en Eeklo maar daar maken we niet echt een probleem van. We zijn er van overtuigd dat een gemeente als Evergem met 32000 inwo-

ners groot genoeg is om de handbalpassie aan te wakkeren. We voelen ons hier ook thuis. Jarenlang speelden we in de Gentse stadsrand maar zowel in Wondelgem en Maria-kerke kwam de club nooit tot leven zoals dat nu in Evergem wel het geval is. We werden hier met open armen ontvangen. We konden in de sporthalbezetting meteen de uren invullen die we zelf wilden. Het respect was meteen wederzijds. De steun om het handbal in Evergem te promoten is hier echt aanwezig” aldus secretaris Kelly Blanckaert.

“We gaan vooreerst werk maken om het Handbal XL-jeugdproject te lanceren. Alle scholen in Evergem willen we aandoen. Iedere jongere moet ons leren kennen. In feite willen we een bredere basis creëren van onze piramide” klinkt het ambitieus.

“We proberen ons ook nadrukkelijk in het gemeenschapsleven te mengen. Als er een bijvoorbeeld een jogging wordt georganiseerd, lopen wij daar met de clubleden in mee. Op die manier geraak je bekend. Ik ben er nog altijd van overtuigd dat je pas echt succes kan kennen, als je naar de mensen zelf toestapt”.

“Daarom willen we op termijn ook de gaten tussen de generaties opvullen. Een vlottere doorstroming moet een betere werking van de club kunnen garanderen”.

HBC Evergem speelt intussen reeds van 1980 met een mannen- en van 1982 met een vrouwenploeg. Dirk Daelemans, die de communicatie en public relations verzorgt en al jarenlang aan de club is verbonden, haalt in die optiek nog een leuke anekdote van onder het stof.

“De manier waarop onze

vrouwenploeg werd gesticht, is een verhaal dat ook heden ten dage nog veel wordt opgedist. Een groep meisjes volgde de richting lichamelijke opvoeding aan de Ledeganckschool maar kreeg er van hun leraar te horen dat ze geen aanleg hadden voor de handbalsport. Een uitlating die de meisjesgroep niet namen. Al fuivend op de tafels, bij de toenmalige cafébaas Nasser, werd in de Gentse studentenbuurt dan maar besloten om een ploegje op te richten. Men schreef zich in voor een competitie die intussen reeds was gestart. En wat bleek. We wonnen onze eerste wedstrijd tegen het toenmalige Ros Beiaard en speelden nadien lousweg kampioen. Het blijft één van de mooiste herinneringen in het clubbestaan”.

Geert Stevens

REGIONAAL

WEST-VLAANDEREN

Brugge

OLVA Brugge is de zoveelste benaming voor de club van drijvende kracht Patrick Georger, een ploeg die voorheen ook bekend stond als Oostkamp of Damme. De ex-doelman trekt reeds jaren aan de handbalcar in de buurt van Brugge.

Hij zit dan ook aan de bron, als sportleraar in het Onze Lieve Vrouw College in Assebroek. OLVA heeft er de laatste jaren wel een fameuze calvarietoest opzitten, wat zalen betreft: "De zaal van het College, waar getraind wordt, voldoet niet aan de competitienormen. In Oostkamp, waar we voorlopig onderdak hadden, konden we ook niet blijven en nu spelen we opnieuw in een andere zaal. De vloer is er zeer glad en we kunnen er ook niet trainen, enkel wedstrijden spelen. Zo komt het dat we ook niet echt een thuisvoordeel hebben. Onze punten sprokkelden we tot nu toe op verplaatsing. Door de competitiehervorming komen we uit tegen een aantal ploegen die vroeger in landelijke speelden. Het niveau is dus gestegen, maar ons hoor je er zeker niet over klagen. We moeten hard ons best doen om aan punten te raken, maar de vele jongeren in de kern leren door het hogere niveau heel snel bij.

De volledige ploeg komt uit mijn eigen jeugdopleiding behalve Peter Plessers. Peter speelde vroeger in Noord Limburg, maar een stage van twee jaar in zijn opleiding tot arts bracht hem naar hier. Een goede zaak, want de sterke shot-

ter trekt het niveau omhoog, ook al lag hij een jaar stil. Hij voelt zich goed in de groep en de groep steekt heel wat van hem op.

Uiteindelijk mist de handbalsport hier in de regio heel wat kansen. Via de school kan ik heel wat jongeren naar het handbal brengen, maar onze omkadering is te klein om iedereen op te vangen. Het is niet makkelijk om hier geëngageerde medewerkers te vinden, al is het maar om een jeugd ploeg te trainen. Ik had met Frederik Dhondt iemand gevonden in wie ik wel iets zag, ik haalde hem zelfs binnen op school. Hij zou dit jaar de pu-

pillen trainen, maar nu heeft hij om onduidelijke redenen afgehaakt, zodat ik dit jaar helaas geen ploeg in competitie kan brengen. Op Toumai Tobin en Kevin Lampo kan ik gelukkig wel rekenen. Wij hebben pagadders, welpen en miniemen. Onze kadetten spelen mee met de eerste ploeg. Twee van mijn drie kinderen, Roeland en Astrid, spelen intussen ook. Het is allemaal niet eenvoudig, maar we beleven veel plezier aan onze sport en dat is wat telt!"

Desselgem

In Desselgem heeft uittredend voorzitter Johan Bossuyt, sinds

jaar en dag het gezicht van de club, de handen nog meer dan vol.

Uittredend? "Ik wil een stapje terug zetten omdat ik een tijdje geleden gezondheidsproblemen heb gehad. Maar ik blijf wel in het clubbestuur actief. We hebben een grote jeugdwerking, met in enkele leeftijdscategorieën meerdere ploegen in competitie, en dan nog senioren ploegen, bij dames (Eerste Nationale en Regio) en heren (Liga en Regio). We kunnen dus elke medewerker goed gebruiken. We doen heel actief aan recruiting, maar helaas krijgen we in Waregem moeilijk voet aan de grond. De zalen zijn er te druk bezet. De competitiehervorming is voor ons een goede zaak geweest, en we zijn dan ook vragende partij om ook bij de dames iets gelijkaardigs te doen. Wij hebben dames die gewoon niet mee willen gaan op de verre verplaatsingen. Theoretisch zouden wij ook vrij makkelijk een scholierenploeg kunnen inschrijven, maar dat zou te grote verplaatsingen met zich meebrengen, dus opteren wij voor een Regio ploeg. Onze eerste ploeg bij de heren heeft het niet makkelijk in de Liga reeks, omdat enkele van onze betere spelers momenteel bij Kortrijk actief zijn. Zij dragen de club echter in hun hart, en ik hoop dat zij op het einde van het seizoen terugkeren als we het behoud veilig stellen. Dan zijn we gewapend om volgend seizoen voor de promotie te gaan. Verder hebben we gelukkig een goede verstandhouding met de burens. We zullen dan ook proberen een goede 100 man op de been te brengen voor de interland tegen Zweden."

David Van Dorpe

REGIONAAL

LIMBURG

Na een woelig tussenseizoen draait het handbal ook in Limburg weer op volle toeren.

Terwijl de meeste spotlights van de handbalpers gericht zijn op de titanenstrijd tussen Hasselt, Neerpelt en Tongeren, richten wij onze pijlen even op de Limburgse ploegen in de lagere afdelingen van het Belgische handballandschap. Hoe vergaat het Melveren en Bocholt in eerste nationale? Maakt Lommel in tweede de grote verwachtingen waar en hebben ook Hechtel, Meeuwen en Overpelt daar iets in de pap te brokken? En hoe verteren de Limburgse vertegenwoordigers in Liga Oost de grondige competitiehervorming? Een balans, gebaseerd op de deskundige opinie van voorzitters en andere medewerkers van de clubs in kwestie.

1e nationale: Bocholt mist Sanders, Melveren handhaaft zich.

Na acht speeldagen vallen er

in eerste nationale nog niet veel conclusies te rapen. Hoevel Visé en Raeren over een sterke ploeg lijken te beschikken, is er nog geen sprake van een dominant team. De afstand tussen middenmotor Achilles Bocholt en leider Visé, bijvoorbeeld, bedraagt slechts 4 schamele puntjes.

Achilles voorzitter Rene Werkx had het echter graag anders gezien. "Een plaats in de top drie was ons absolute doelwit", aldus Werkx. Net voor het afsluiten van de transferperiode moest Bocholt echter afscheid nemen van opbouwer en doelpuntenmachine Rutger Sanders, die als clubdokter naar Roda JC, een subtopper in het Nederlandse voetbal, trok. "Een aanbieding die hij jammer genoeg niet kon weigeren", vertelt de Bocholt-praeses. "Rutger was erg belangrijk voor dit team en zijn vertrek kwam als een donderslag bij heldere hemel. We verloren een groot aandeel van onze doelpuntenproductie, maar eveneens een leider op het veld. Handbal is natuurlijk een ploegsport pur sang, maar zijn afwezigheid is voor ons een niet te onderschatten handicap." Toch heeft men in Bocholt de titelambities nog niet helemaal opgeborgen. "Ik denk dat we, ondanks de gemiste competitie start, nog steeds kans maken op de titel. Er wordt hoegenaamd geen druk op de spelers gelegd, maar ook zonder Sanders moet dit team kunnen meedingen naar het kampioenschap. Met Philip Lenders en Korneel Douven hebben we nog steeds twee ervaren klasbakken in huis, die dit team kunnen dragen zoals geen ander. Zij moeten de jongeren van dit team naar een hoger niveau brengen."

Bocholt trekt dit seizoen inderdaad voluit de kaart van de jeugd. "De prestaties van de van Meeuwen overgekomen Jan Evens sprongen al meermaals in het oog en aan Wertheleers (16) gaan we ook nog veel plezier beleven", pronkt Werkx. "Er zit veel talent in onze ploeg, maar sommige jongeren moeten nog leren hun faalangst te verbannen. In de voorbereiding liep alles van een leien dakje, maar als het om de knikkers gaat zie je toch dat onze jonge snaken nogal eens onder de druk durven bezwijken. Hopelijk kunnen Lenders en Douven hun koelbloedigheid op de rest van het team overbrengen, en liever vroeg dan laat."

Melveren

In Melveren is men dan weer uitermate tevreden met de huidige prestaties.

Na de opmerkelijke promotie van vorig seizoen, pronkt STHV, recentelijk nog uitgeroepen tot Sint-Truidense sportclub én sportploeg van het jaar, op een meer dan verdienstelijke zesde plaats met negen punten. "Ik kan als voorzitter alleen maar tevreden zijn", zegt de immer ijszig kalme Romain Martens. "Het behoud verzekeren is onze belangrijkste ambitie. We willen werken aan een team dat zich jaar na jaar probleemloos kan handhaven in eerste nationale. Promotie zal in de komende twee à drie jaar nog niet aan de orde zijn." De ploeg van trainer Frits Feuler kende dit seizoen nochtans al heel wat tegenslag. "Net voor de aanvang van de competitie kregen we door de zware blessures van vaste pionnen Martijn Stassen en Erik Mozar een zware klap te verdu-

ren”, vertelt Martens. “Beiden zullen we waarschijnlijk het hele seizoen moeten missen. Daarbij komen nog heel wat andere kleinere, maar daarom niet minder vervelende blessures van andere spelers. Daardoor hebben we toch heel wat spelers van het tweede elftal naar het eerste moeten promoveren. Iedereen moet dubbel werken, en dat komt de eenheid binnen het team alleen maar ten goede. Melveren is een team zonder prima donna’s en elke speler van de kern heeft dit seizoen al zijn steentje bijgedragen. Dat doet me als voorzitter alleen maar plezier.” Daarbij komt nog dat Melveren in de Beker van België voor een heuse stunt zorgde door ereklasser Houthalen op een 28-30 nederlaag te trakteren. “En dat met 7 geblesseerde spelers”, voegt Martens eraan toe. “Jammer dat het tegen Flémalle in de volgende ronde niet lukte, maar ik kan de spelers niets verwijten. De competitie primeert. Als we zo voortdoen, handhaven we ons zonder twijfel.”

Lommel heerst zoals verwacht.

Het gebeurt zelden dat een ploeg het eerste seizoen na promotie onmiddellijk tot titelfavoriet wordt gebombardeerd.

Voor HCA Lommel, nieuw in tweede nationale, was dit echter onvermijdelijk, gezien de gemaakte transfers in het tussenseizoen. Voor het binnenhalen van onder andere Bart Kuipers, Jurgen Manderveld, Barry Vereijssen en Jurgen Aerts tastten voorzitter Donckers en co diep in de

geldbuidel. En met succes. Na een nagenoeg feilloos seizoen in Eerste Landelijke (nu Liga Oost), knalt de ploeg van Mitek Wojczak ook dit jaar als een pletwals door de competitie. Vijftien op zestien, en enkel Sasja, van wie de topser op 25 november met het kleinste verschil werd gewonnen, lijkt de Noord-Limburgers concurrentie te kunnen bieden. “Alles gaat nagenoeg perfect”, aldus secretaris Eddy Donckers, die echter weigert om het huidige succes enkel en alleen toe te schrijven aan de gemaakte financiële inspanningen. “Ik ben er mij terdege van bewust dat we kosten noch moeite hebben gespaard om het team te versterken. Maar er staat een hecht, moeilijk te ontworpen blok op het veld. Het spreekt ook in ons voordeel dat Erwin Rademaekers, reeds lang een van steunpilaren van het team, met zijn karrevracht aan doelpunten dit jaar onze meest in het oog springende speler is. We halen dus misschien wel veel spelers binnen, maar we hebben de afgelopen jaren ook met succes iets opgebouwd.” Donckers prijst eveneens de rol van trainer Wojczak: “Dit jaar kunnen we niet meer met hetzelfde handbal uitpakken als de afgelopen seizoenen. Toen leerden we op een stugge verdediging met een goed blok, gevolgd door snelle tegenaanvallen met de aalvlugge Nabil Moudir als afwerker. Dat soort handbal is, door de betere kwaliteit van onze tegenstanders, niet altijd meer mogelijk en de trainer heeft daar ook perfect op ingespeeld. De organisatie in verdediging blijft natuurlijk belangrijk, maar vooral in aanval wordt er anders gespeeld. Ons shot vanuit de tweede lijn is heel belangrijk geworden en er worden

meer patronen gespeeld. Onze doelpuntenproductie ligt dan ook heel hoog en is mooi verdeeld over alle spelers. Daar kan ik de trainer dan ook alleen maar voor feliciteren.” Qua toekomstperspectief is voorzitter Rudi Donckers heel duidelijk: “We willen een goede middenmotor in eerste nationale worden en blijven vooruitgaan wat betreft onze jeugdwerking. We tellen ondertussen al 70 jeugdspelers. Wetende dat we nog maar een jaar echt met jeugd bezig zijn, is dat op zijn minst een half mirakel te noemen.”

Buiten het machtige Lommel zijn er nog drie andere Limburgse ploegen actief in tweede nationale, zijnde Arena Hechtel, HHV Meeuwen en HC Overpelt. Hechtel-topman Jaak Jacobs is redelijk tevreden met de prestaties van zijn ploeg en de voorlopige vierde plaats, maar verwacht toch iets meer. “Tegen Lommel speelden we uitermate slecht. Toegegeven, Lommel is een uitstekend team en het zou me niets verbazen mochten ze bijna zonder puntenverlies kampioen worden. Maar we leden te veel balverlies en de afwerking liet meermaals te wensen over. De andere wedstrijden waren kwalitatief beter van onze kant, al hoop ik dat we die twee draws in de toekomst kunnen omzetten in nipte overwinningen.” Roman Neyens, voorzitter van Meeuwen, is dan weer uitermate tevreden met de gedeelde zevende plaats die zijn team momenteel bekleedt. “We zijn bezig met een plan op lange termijn waarin vooral de jeugd een belangrijke rol speelt. Bert Clijsters, een jeugdproduct, heeft het ondertussen tot aanvoerder geschopt. We hebben helaas de financiële mogelijk-

heden niet om zoals Lommel een kampioenenploeg bij elkaar te kopen. Om dezelfde financiële redenen verloren we ook nog eens Jan Evens aan Bocholt. Gelukkig konden we Dennis Mennes binnenhalen, die zich perfect heeft aangepast en op zich op het veld onmiddellijk heeft ontpopt tot een ware leider voor ons team.”Overpelt-voorzitter Peter Van Der Wielen, tenslotte, verwacht van zijn team enkel het klassebehoud: “Omwille van een gebrek aan sponsors kunnen wij met clubs als Lommel niet concurreren”, stelt hij vast. “Wij willen ons dit jaar handhaven in deze divisie en ondertussen werken aan een ploeg die de komende jaren wel voor promotie in aanmerking kan komen.”

Kortesse verrast, competitieher- vorming gespreksonder- werp nummer één.

In de nagelnieuwe Liga Oost zijn het voorlopig Pentagoon Kortesse en de beloften van Sporting Neerpelt en Sasja die de lakens uitdelen. Of Pentagoon tot het einde van het seizoen weerstand zal kunnen blijven bieden tegen de talenten uit het kruin van het Belgische handbal is maar de vraag, maar voorlopig heeft men in de poort van Haspengouw met een zestien op achttien alle redenen tot tevredenheid.

“Ik ben een beetje verbaasd”, geeft voorzitter Roland Jackers toe. “Onze nieuwe trainer Marnix Froyen heeft tot nu toe met deze jonge groep uitstekend werk geleverd. We scoren veel en onze verdediging is een hecht blok geworden. Als we zo blijven spelen, kunnen de play offs ons alvast niet meer ontsnappen. En dan zien we wel verder.” Toch is het de in het tussenseizoen ingevoerde competitiehervorming die het meeste stof doet opwaaien. Jackers ziet zowel voor –als nadelen: “Voor ons is het vooral organisatorisch een probleem. Daar onze beloften nu in provinciale moeten uitkomen, spelen eerste ploeg en beloften nu niet meer altijd na elkaar. Daardoor moeten we een pak extra verplaatsingen maken en bijvoorbeeld ook meer vrijwilligers zoeken om de tafel te doen. Dat is niet altijd evident voor een vrij kleinschalige club als de onze. Daartegenover staat wel, dat de Liga Oost heel wat interessante wedstrijden te bieden heeft. Er zijn meer derby’s en dat kan de sfeer en de inzet alleen maar ten goede komen.”

Zowel in Hasselt als in Neerpelt is men absoluut niet te spreken over de hervorming. “Toegegeven”, zegt Neerpelt-icoon Diederik Stollman, “onze jongeren komen nu in een volwassen competitie terecht. Maar dat is dan ook het enige voordeel dat ik in al dit gedoe kan onderscheiden. We vrezen hier echt dat de kloof tussen onze beloften en de eerste ploeg te groot gaat worden. Onze beloften krijgen nu bijvoorbeeld geen Waalse tegenstanders meer voorgeschoteld. Ze hebben de ervaring van het hardere Waalse handbal echter heel hard nodig, maar het was natuurlijk wel te verwach-

ten dat ze over de taalgrens weer eens gingen dwarsliggen.” Stollman klaagt ook het gebrek aan continuïteit aan: “De ene week spelen eerste en tweede ploeg vlak na elkaar, de week erna speelt onze eerste ploeg thuis, terwijl de tweede ploeg in pakweg Brasschaat zit. Natuurlijk moet de ere-divisie-kern elke week groot genoeg zijn, wat een aanvulling met twee of drie jongens van de tweede ploeg inhoudt. Maar dat houdt ook in dat, indien onze ploegen niet samen thuis kunnen aantreden, die jongens bepaalde weekends weinig of niet aan handballen toekomen. Terwijl ze bij de beloften wel die belangrijke spelminuten hadden kunnen krijgen.”

Bruno Willems van Initia Hasselt kan dit alleen maar beamen: “Week na week treden onze beloften met een andere ploeg aan in de Liga Oost. Kunnen we het ene weekend enkele jongens, die bij het eerste team niet zo veel aan bod komen, de broodnodige spelminuten bieden, het volgende weekend zijn we toch weer een vogel voor de kat. Ofwel hebben we meer dan genoeg spelers, ofwel hebben we er veel te weinig. De resultaten hangen volledig af van de kalender van de eerste ploeg. Onmogelijk om dus ook maar enige vorm van continuïteit in deze ploeg te brengen.”

Bij HC Tongeren is men dan weer tevreden over de wijzigingen: “Een goede zaak”, oordeelt Luc Tack. “We zien deze ploeg echt als een aparte groep. Ze trainen drie keer per week en gaan ook nog een keer fitnessen. De resultaten verbeteren week na week en we hopen dat sommige jongeren in de toekomst nog iets kunnen gaan betekenen voor onze eer-

ste ploeg.

Bij Kreasa Houthalen, ten-slotte, heerst er binnen de spelersgroep van de tweede ploeg ook tevredenheid. “We hebben er niet echt een mening over”, zegt speler Lieven Feyen. “Iedereen komt aan spelen toe, en dat is wat telt. We hebben onze start wel wat gemist, maar de laatste wedstrijden valt er duidelijk wat progressie op te merken. Wie eventueel kan doorstromen naar de eerste ploeg, zien we later dan wel weer.”

De meningen zijn dus duidelijk verdeeld over de beslissing van de bond om alles eens grondig door elkaar te gooien. Of de verhoogde spektakelwaarde en de ervaringsfactor het gebrek aan continuïteit en de afwezigheid van Waalse ploegen in de Liga Oost buitenspel kunnen zetten, valt nog af te wachten. Het laatste woord is er in elk geval nog niet over gezegd.

Rob Kwanten

REGIONAAL

ANTWERPEN

De Regioreeks Antwerpen is nieuw in de competitie na de hervormingen van dit seizoen.

Ze is samengesteld uit ploegen die vorig seizoen in provinciale en in tweede landelijke afdeling speelden. Ze bestaat uit 10 ploegen die gevestigd zijn in Antwerpen en Oost-Vlaanderen. Het team dat kampioen speelt, promoveert rechtstreeks naar de liga reeks, dit is het vroegere eerste landelijke. Het nummer twee speelt een eindronde tegen de ploegen die eveneens tweede eindigden in de andere regionale afdelingen, dit om alsnog promotie af te dwingen.

De heenronde is momenteel afgewerkt en zoals het er nu naar uit ziet, zal de titelstrijd gaan tussen 4 teams namelijk Duffel, 't Noorden, Groot-Bijgaarden1 en Dendermonde1. De grote titelfavoriet, volgens de uitslagen van de eerste competitiehelft, is Groot-Bijgaarden1. Het staat immers bovenaan en heeft, heeft op het veld van Dendermonde1 gelijk gespeeld en bij 't Noorden de volle inzet meegepakt. De overige titel- en promotiekandidaten zijn echter zeker niet uitgeschakeld. Hun achterstand is maximum 3 punten, dus zeker niet onoverbrugbaar.

Vooraf 't Noorden zal het moeilijk krijgen om alsnog de titel of promotie in de wacht te

slepen. Zij hebben twee van de drie rechtstreekse concurrenten reeds op eigen veld ontvangen. Enkel Duffel moet nog bij 't Noorden op bezoek komen. Het belooft dus nog een spannende terugronde te worden.

Dat handbal leeft in deze regio is overduidelijk. Dendermonde en Groot-Bijgaarden, niet toevallig clubs die meespeelen voor de titel, beschikken o.a. over twee teams, waarmee duidelijk wordt dat niet enkel kwaliteit, maar ook kwantiteit aanwezig is.

Uiteraard spelen ook de andere teams uit deze reeks een zeer belangrijke rol. Samenstellingen als Dendermonde2, Groot-Bijgaarden2, Sasja3, Brabo-Denderbelle en Groot-Berlare zorgen er inderdaad mee voor dat wij eindelijk op provinciaal niveau opnieuw een volwaardige competitie kunnen voorschotelen. Een competitie met 10 ploegen is voor de spelers toch veel aantrekkelijker dan een kampioenschap met een zeer beperkt aantal, zoals vorig jaar in de provinciale reeksen het geval was.

Toen werd een dubbele competitie afgewerkt, zodat je om de 4 weken tegen dezelfde tegenstander diende aan te treden.

Door de hervorming krijgen alle regioreeksen eindelijk een volwaardig en boeiender bestaan. Immers, het zijn allemaal ploegen die je als speler niet of nauwelijks kent. Als gevolg een competitie waarbij uitslagen moeilijker te voorspellen zijn, met uiteraard heel wat meer interesse van supporters en neutrale toeschouwers.

Igor Schauwaerts

CLUB IN DE KIJKER

Rhino Turnhout

Bij de benaming Technico was het niet zo moeilijk om te achterhalen dat de ploeg een nauwe band had met technische scholen en dat daar haar roots lagen. Met het zoeken naar een verklaring voor Rhino hebben wij een tijdlang de wenkbrauwen gefronst, maar zijn er niet achter gekomen waarvoor Rhino staat. De oplossing werd ons bezorgd door Monique Cornelis, secretaris van Rhino Turnhout en wij kregen van haar nog veel meer verhalen. Monique is immers niet alleen secretaris, zij heeft bovendien een zolder vol schatten aan gegevens over de handbalclub die haar nauw aan het hart ligt. Ze wilde ons, ook in haar functie als archivaris, graag de nodige info verstrekken.

“Rhino komt van rhinoceros en is gewoon het Latijn voor neushoorn. Het is een herenproduct van onze voorzitter Paul De Clercq die daarmee het stoere, het onverzettelijke en de enorme sterkte van onze club wil symboliseren. Een neushoorn ontwijkt bovendien ook zelden of nooit een duel en ook die ingesteldheid is een eigenschap van Rhino Turnhout.”

Net als Rome werd ook de handbalclub in Turnhout uiteraard niet op een dag gebouwd. Zoals zo vaak vormden een aantal gebeurtenissen, personen en activiteiten de hoekstenen waarop de huidige structuur gestalte kreeg.

Hoeksteen 1: VTST en Olse

Merksem of Jan Geivers en Herman Vermaelen

En dan duikt Monique met het hoofd tussen oude brieven, krantenknipsels en zelfs heuse boeken. Een kleine bibliotheek, waarin handbalend Turnhout de hoofdrol speelt. Zij vertelt enthousiast verder: “Wat ook de benaming weze, 18 mei 1973 blijft een mijlpaal in de geschiedenis van onze club. Dan werden immers de eerste contacten gelegd tussen de Vrije Technische Scholen van Turnhout, in de persoon van Jan Geivers, enerzijds en Herman Vermaelen, oudspeler van Olse Merksem, anderzijds. Herman was verschillende jaren actief bij Olse, maar verhuisde na zijn huwelijk naar Turnhout. Niet al te lang daarna begon de handbalmicrobe echter terug te kriebelen en die kriebels zorgden voor een nieuwe club. De microben gingen over op heel wat andere Turnhoutenaars die van handbal onder tussen een stuk van hun leven gemaakt hebben..

Bij de leerlingen in de technische scholen bestond heel wat belangstelling voor de handbalsport en tijdens de middagpauze zag men regelmatig heel wat jongelui op de speelplaats met het kleine balletje aan het werk: voldoende kandidaat-spelers voorhanden dus. Er was bovendien de steun van het schoolbestuur en er waren tenslotte de nodige wroeters die zich voor de kar wilden spannen. Alle ingrediënten om een nieuwe handbalclub boven het doopvont te houden en zo geschiedde. De spiksplinternieuweling luisterend naar de naam “Technico Turnhout” (net als het basketbalbroertje), sloot zich aan bij de Belgische handbalbond en startte in bevordering reeks

B. Tegenstanders van toen: Aalst, Grembergse, Tubantia Borgerhout, Brasschaat, Heist, Lommel, Westmalle en twee ploegen uit Hechtel.

Doelpuntenmakers en keepers van toen Don Porto Careiro, E. Janssen, P. Van Mechelen, A. Van Opstal, J. Claessens, H. Van Dooren, P. Kox, W. Verheyen, G. De Vester, P. Schaep, M. Van Mechelen en E. Jacobs.

Gaston De Vester was overgekomen van het ontbonden Brabo Antwerpen en P. Schaep wisselde Uilenspiegel voor Turnhout. Met Gaston De Vester als trainer- speler was het tijdens het seizoen 1978/1979 bingo. Technico Turnhout speelde kampioen en promoveerde.

Datzelfde seizoen werd ook een eerste damesploeg opgericht. Onder de naam van Technica startte een groep meiden in de Limburgse competitie. Technica promoveerde twee opeenvolgende keren tot in 1 ste landelijke, maar moest vervolgens bij gebrek aan spelers jammer genoeg afhaken.

Hoeksteen 2: Ward en Jef

Ook eind 1980 staat in onze club met de grote stip genoteerd. Dan werd, onder impuls van Jef Claessens en Ward Verheyen immers de eerste steen gelegd van een formidabele jeugdwerking die vandaag tot ver buiten onze stads-, provincie- en landsgrens gekend is en gewaardeerd wordt. Heel wat handbaltalent werd klaargestoomd voor de eerste ploeg en verschillende meer getalenteerden vonden zelf hun weg naar topclubs. Zo speelden o.a. Raf Van Bergen en Eric Loots bij Neerpelt.

Hoeksteen 3: Kris Moens

De club was ondertussen in vierde afdeling een beetje

vastgeroest. De komst van Kris Moens in 1994 zorgde echter voor de verhoopte kentering. Onder leiding van Kris, in samenwerking met de vroegere Olse Merksemdoelman Rudi Boeve, werd opnieuw promotie afgedwongen.

Uiteindelijk kwam de mannenploeg in seizoen 1996-1997 in eerste nationale terecht en verblijft daar nog steeds. Als hekkensluiter staan ze ver beneden hun eigen waarde. Recente resultaten maken dat overduidelijk

Hoeksteen 4: Jeugdwerking zorgt ook voor hernieuwde vrouwenstart

Dankzij de intense jeugdwerking van Jef en Ward slaagde Technico er, naast het in stand houden van de jeugd ploegen, ook in om opnieuw met een vrouwenploeg te starten en dit met meer dan gewoon succes.

2004-2005 kampioen in eerste landelijke onder leiding van Carla De Groot.

2005-2006 kampioen in eerste nationale onder leiding van Kris Moens en Rudy Ryckebosch + promotie naar eredivisie.

Ondanks de hoge blessurelast (Juliette Hu, Ruth Qiurijen, Heidi De Beckker en Niki Proost zitten nu nog steeds langs de kant) lijden de Turnhoutse meisjes helemaal geen gezichtsverlies en verliezen geen enkele wedstrijd met een echte afstraffing. Hun huidige

laatste plaats is zeker geen weerspiegeling van het talent dat in de ploeg schuilt en eens volledig, zullen zij beslist nog enkele potten breken.”

Hier voelen wij ons spijtig genoeg verplicht om de boeiende vertelling van Monique te stoppen. Wij slagen daar slechts in als wij beloven om binnenkort nog een keer terug te komen, zodat ze ook het verhoopte betere sportieve nieuws in geuren en kleuren kan overbrengen.

Tot slot

Rhino Turnhout blijft, meer dan wie ook, een speciaal leven leiden, dat vaak niet zo eenvoudig is. Hun geografische ligging en het feit dat in de onmiddellijke omgeving geen andere handbalploeg bestaat, zorgen er voor dat Rhino zich vaak geïsoleerd voelt. Voor enige praktische ondersteuning komt men regelmatig als laatste aan de beurt en initiatieven van bondswege uit, zoals monitorcursussen gaan maar al te vaak aan hun neus voorbij.

Wij twijfelen er niet aan dat Rhino Turnhout, de ploeg uit de Kempen, zijn reputatie van doorbijter eer zal blijven aandoen. Het vertrek van witte merels als Jef Claessens (wegens familiale redenen na jaren met enorme verdienste afgehaakt) opvangen is niet eenvoudig, maar de geaardheid van Rhino zal er ongetwijfeld ook voor zorgen dat deze lacune uiteindelijk toch opnieuw ingekleurd wordt.

Bestuur Rhino

Ere voorzitter:

Herman Vermaelen.

Voorzitter:

Paul De Clercq

Secretaris:

Monique Cornelis

Penningmeester:

Heidi De Beckker

Jeugdwerking:

Ward Verheyen en Inge Van Deun.

Rhino brengt in de volgende categorie een ploeg tussen de lijnen

- welpen gemengd
- pupillen gemengd
- miniemen gemengd
- kadetten in samenwerking met Brasschaat en onder naam van Brasschaat scholieren
- heren 1e nationale
- beloften dames en dames in eredivisie

Michel De Clercq

DAMESHANDBAL

Meeuwen sluipt stilaan opnieuw naar Belgische top

Er is heel wat te doen rond het Vlaamse dameshandbal. Aan de top is er een nivellering naar beneden toe, er is te weinig instroom, er is onevenwicht in de bekercompetitie, de kloof met de ons omringende landen wordt groter... Toch is er een vaststelling waar niemand omheen kan: In Meeuwen zit het dameshandbal na enkele magere jaren weer in de lift.

Het vrouwenhandbal in Meeuwen staat opnieuw aan de Belgische top. Niet met lucratieve transfers, maar met speelsters uit de eigen regio. De periode van Irina Pusic en de zusjes Van Wingham lijkt stilaan te vervagen: leve de jonge garde! Vooral in de aanvangsfase van de competitie liet Meeuwen van zich horen. Een puntje in Melveren, winst tegen Fémina Visé en enkele klinkende zeges tegen Neerpelt en Eynatten. November was dan weer heel wat minder.

Trainer Luc Hendriks stapte op na de bekernederlaag in Visé, terwijl de competitietopper in Antwerpen ook al verloren ging na een barslechte eerste helft. Op de vooravond van de topper thuis tegen Melveren sprak Handbal Xtra met kersvers voorzitter Ludo Elen.

Kersvers? Elen nam in augustus de honneurs over van

Fernand Theuwissen, die zelf tot erevoorzitter werd gebombardeerd. Op de openingspeeldag tegen Neerpelt kreeg Theuwissen een erehaag en staande ovatie. Eén grote en terechte dank-u-wel voor zijn inzet en successen. De aanstelling van Elen kan je bezwaarlijk een verrassing noemen. “Op twee jaar onderbreking na, ben ik al sinds 1987 actief in het handbal”, vertelt een enthousiaste Elen. “Noem het gerust twee sabbatjaren, waarin ik goed heb nagedacht. Maar handbal is me altijd blijven boeien. Mijn dochters zijn altijd zelf altijd betrokken geweest en dan kan je het spelletje niet zomaar vaarwel zeggen.”

Als je Meeuwen zegt, dan denk je meteen terug aan de spannende titelgevechten met Fémina Visé rond de eeuwwisseling. Duels tussen ondermeer Irina Pusic, Stefanie en Melanie Van Wingham, Mirjam Collard aan Meeuwen-zijde en Véronique Bella, Florentina Giliçe en Cécile Grandjean aan de overkant. Keer op keer echte topwedstrijden. Meeuwen kende in die perioden dan ook heel wat financiële bijval. “We hadden inderdaad vrij veel succes in de sponsoring”, gaat Ludo Elen verder. “Maar

met de nieuwe wetgeving op VZW's en de controle op sportverenigingen zag je een terugval op dat vlak. Het ging hier niet om gigantische bedragen, zoals wel eens werd beweerd. Die speelsters waren niet zó duur. Uit ervaring weet ik dat in het provinciaal voetbal de bedragen toch vijf keer zo hoog liggen.”

Sus Weyn

Twee titels, een rits bekerfinales, het ging Meeuwen voor de wind. Toch is net die periode de basis voor de moeilijkere jaren. Het was twee seizoenen roeien met eigen riemen en die kwamen alleen uit eigen jeugd. Het was wachten tot de malaise bij Neerpelt vooraleer er terug sprake was van grote transfers. Met de komst van Birgit Smits, Ine Hendriks, Sarah Palmans en Carolien Peeters kreeg Meeuwen én kracht en ervaring op het hoogste niveau. “Ik moet toegeven dat de jeugdwerking geen aandacht meer kreeg. De eerste ploeg stond in de picture, zodat er van doorstroming geen sprake meer was. Op die manier werken doen we niet meer, want we zaten op een dood punt.”

Noodgedwongen stapte Meeuwen over op eigen kweek, met daarachter Luc Hendriks

als trainer. Ondanks zijn vertrek, heeft de geel-blauwe club opnieuw een grondige basis om mee verder te werken. “Denk maar aan jongelingen als Magda Kurda en Dana Fripon, die nu toch al enkele jaren meedraaien in het eerste team. Je moet het aan de ene kant rustig aan doen, die basis goed verzorgen. Tegelijkertijd mag het eerste elftal niet te hard achterop huppelen. Het is net die wisselwerking tussen jeugd en resultaten die zo belangrijk is.”

Het bewijs dat Meeuwen op de goede weg is, heeft zich vertaald in een mooie trofee voor beste jeugdwerking. De “Stichting Sus Weyn” besloot die dit jaar aan Meeuwen te geven bij de vrouwen. “Een mooi teken, waar we terecht fier op mogen zijn. Het is ook zo dat er enkele speelsters op komst zijn. Dat is nog niet voor nu, maar het talent hebben ze al.”

Daarnaast wil Ludo Elen zich ook bezig houden met het sociale aspect van sport. Daar rekent hij wel op hulp vanuit de politieke wereld. “Waarom moeten wij de sporthallen sponsoren? Wat wij hier moeten betalen, zie je overal wel terug. Het is niet eigen aan Meeuwen, maar aan heel ons land. Je kan met sport een deel van de jeugd van straat houden. En zoiets moet je steunen.” Naast de rol van kinderopvang is er ook nog de sportieve aspect “Stel nu dat de sporthallen gratis of bijna gratis zijn. Dat geld kan je dan weer investeren in goede trainers, want die zijn dan weer onmisbaar om echt talent te kweken.”

Vrouwenhandbal

Jeugdwerking is in het vrouwenhandbal een heikel punt. Over de taalgrens is

er helemaal niets, maar ook in Vlaanderen zijn er amper noemenswaardige jeugdcompetities. Het verschil in eredivisie is groot en de teams in lagere reeksen weigeren meer dan eens te promoveren. Toch spreekt Ludo Elen niet van het einde van vrouwenhandbal, wel van verschuivingen. “Ik voorspel veranderingen in het landschap met andere clubs, zowel uit eredivisie als eerste nationale. Atomix lijkt me op de goede weg, Waasmunster is een kandidaat. Antwerpen heeft nog niet echt een jeugdwerking, maar kan putten uit een grote stad met mooie subsidies. Hasselt is op de terugweg naar de boven met sterke, eigen jeugd.”

Dat het algemene niveau achteruit is gegaan, daar twijfel niemand aan. De spankracht die duels als Meeuwen – Visé meebrachten lijken eerder verleden tijd. “Heel wat clubs zijn al tevreden met een prijs, zonder dat daarbij vooruitgang wordt gemaakt. Vroeger had je met Hechtel, Hasselt, Visé en Neerpelt een echte strijd. De wedstrijden tegen Visé brachten mensen op de been en die schwing proberen we terug te brengen. En wat me nog opviel? Meeuwen haakte af en heel wat spankracht verdween in de competitie. Ik wil niet stoefen. Het ligt niet alleen aan Meeuwen, maar ik stel het wel vast.”

Ambities

Dat Meeuwen zo voortvarend van start ging, was natuurlijk leuk op te zien. Een extra ploeg bovenaan kan het niveau alleen maar ten goede komen. Toch wil de preses niet te hard op de feiten vooruit lopen. “Op voorhand waren we al tevreden met topvier. Dat betekent dus beter doen dan

vorig seizoen. In de voorbereiding had de ploeg een stage in Tongerlo en daar zijn we dat overeen gekomen. We wisten dat november een zware maand ging worden. Ik denk dat enkele speelsters dachten dat het seizoen dan toch raak zou zijn. Die slag is blijkbaar wat harder aangekomen dan gedacht. Ik ben ieder geval tevreden als we het de toppers nog moeilijk kunnen maken en af en toe stunten.”

Angelo Verdonck

VARIA

De nieuwe straf-fencatalogoog: boosdoeners pas op uw tellen!

Een tweetal jaren geleden was er binnen ons handbalwereldje nogal wat consternatie over enkele uitspraken van het Paritair Beroeps Comité die een vroegere strenge, maar verantwoorde uitspraak van het Paritair Sport Comité, herleidde tot een verwaarloosbare fractie van de eerste uitspraak. Ontevredenheid alom (met uitzondering van de bestrafte) was aanleiding tot een overlegvergadering tussen het Paritair Sport Comité, het Paritair Beroeps Comité en de Paritaire Scheidsrechterscommissie onder leiding van toenmalig Secretaris Generaal Marc Gysels en de BHB-voorzitter.

De vergadering kwam na een grondige analyse tot het besluit dat de hoofdoorzaak voor de

sterk uiteenlopende uitspraken van Sport- en Beroeps Comité te zoeken was in het gebrek aan een valabel, juridisch goed gefundeerd basisdocument, met een logische gradatie in de bestraffing. Reden genoeg voor de overlegvergadering om een werkgroep in het leven te roepen. Van ieder Paritair Comité werden enkele vrijwilligers gevraagd, netjes verdeeld over de VHV en de LFH, om de kar te trekken.

Tijdens de eerste vergadering van de werkgroep werd

een inventaris gemaakt van mogelijke oplossingen. Hierbij werd ook besloten om naast het uitwerken van eigen voorstellen ook aan "benchmarking" te doen en met andere woorden ook eens te kijken hoe dit probleem is aangepakt enerzijds bij de andere sportbonden binnen België en anderzijds bij de handbalbonden in de ons omliggende landen.

Na grondig studiewerk en intensief overleg tijdens verdere vergaderingen in de loop van 2005 en 2006, kwam de werkgroep met een gedetailleerde straffencatalogoog gebaseerd op het Franse voorstel. Dit voorstel werd aan het Uitvoerend Comité van de BHB voorgelegd in mei 2006. Het Uitvoerend Comité van de BHB heeft tot op heden nog geen definitieve beslissing genomen voor het nationale niveau, het Uitvoerend Comité van de VHV heeft dit voorstel wel al goedgekeurd voor het landelijke niveau en beslist om het vanaf januari 2007 in voege te laten gaan.

De kern van de nieuwe straffencatalogoog bestaat uit een aantal tabellen. Een eerste tabel bepaalt, afhankelijk van de hoedanigheid van de betrokken partijen (dader/slachtoffer) welke bestraffingstabel van toepassing is. In de betrokken bestraffingstabel zijn dan alle mogelijke vergrijpen op-

genomen. Bij elk vergrijp is de er aan verbonden minimum en maximum bestraffing en de probatie periode vastgelegd, evenals de bestraffing en nieuwe probatieperiode bij een eerste en eventuele tweede hervallen.

Op deze wijze krijgen zowel het Sportcomité, het Beroepscomité als ook de clubs en de aangesloten leden de nodige rechtszekerheid en een uniforme beslissingsbasis.

François Mulleners

Let wel: afgaande op wat er dit seizoen reeds binnengekomen is aan scheidsrechtersverslagen, en wat er uitgesproken werd aan sancties, zal de nieuwe straffencatalogoog een stuk strenger zijn dan wat er nu gangbaar is. Iedereen is bij deze dus gewaarschuwd: pas op uw tellen, want het is uit met de pret voor de boosdoeners. Chef Scheidsrechter François Mulleners van de VHV is echter duidelijk: "op dit moment gebeuren er op onze velden zaken die internationaal veel strenger gesanctioneerd worden dan bij ons. Het was dus hoogtijd om in te grijpen. Ik hoop dat met dit nieuwe instrument een duidelijk signaal gegeven wordt dat een einde zal stellen aan een vorm van normvervaging die wij dringend een halt moeten toeroepen."

David Van Dorpe

VARIA

UNITEDTELECOM zaken en sport

United Telecom maakte enkele jaren geleden zijn intrede in de handbalwereld. Intussen is het Telecombedrijf uitgegroeid tot een van de actiefste partners van enkele clubs en de Federatie.

Carlo Vandekerckhof (43), de CEO van United Telecom ontvangt Handbal Extra in zijn ruime bureau in Holsbeek voor en uitgebreide babbel over zaken en sport, maar we beginnen bij hemzelf.

"Ik ben eigenlijk een fiscalist, een voetballer en een Limburger. Nu mag je zelf invullen wat het meest verrassende aspect is. Ik speelde veldvoetbal bij Overpelt Fabriek, en later bij Stade Leuven. Tijdens mijn studies fiscaliteit en boekhouden schakelde ik langzaam over op zaalvoetbal, eerst als speler, later ook als coach. Zo was ik onder meer actief bij Mortsel, Leuven, Eurofoot Teruren en Minicup Lommel."

"Na mijn studies ben ik de commerciële weg ingeslagen:

reclame, marketing, maar ook informatica. Op dat moment was het echt nog de pioniers-tijd voor de informatica. Er bestond toen nog geen gespecialiseerde opleiding, en de mensen uit de sector waren allemaal autodidacten. Ik ben 12 jaar aan de slag geweest als zelfstandig consultant, en heb onder andere gewerkt voor Kluwer, Nutricia, de EEG van toen, noem maar op. Tot ik op een bepaald moment toe was aan verandering. De opleidingen informatica begonnen een nieuwe generatie mensen af te leveren op de markt die grondiger geschoold waren, en ik had geen zin om achterhaald te worden, en na 12 jaar was ik ook wel toe aan iets anders. En net op dat moment bood zich een nieuwe markt aan, de Telecom. Daar bestond ook geen specifieke opleiding voor, en het was ook een zeer snel evoluerende omgeving.

Ik richtte in 1993, samen met mijn broer, een bedrijfje op, Teleservice, en begon als agent bij het bestaande United Telecom. Ik moest me enkel bezighouden met de commerciële kant van de zaak, en niet met het technische gedeelte. Dat was een gouden tijd. We beheerden onder meer een

netwerk van privé munttelefoons, op publieke plaatsen. Ik deed goede zaken, en na enige tijd vertegenwoordigde Teleservice meer dan 60 % van de omzet van United Telecom. Uiteindelijk heb ik dan in 2000 de oude manager van United Telecom uitgekocht. Eigenlijk heb ik mijn leverancier opgeslokt, als je het zo wil stellen. Ik heb de naam behouden, want het is een mooie en commercieel goede naam. Het enige nadeel is dat ik telkens weer moet uitleggen dat United Telecom een 100% Belgisch bedrijf is.

Het voordeel was dat we altijd konden doorbouwen op iets dat reeds bestond. Anders was het moeilijker geweest, want voor wie van 'scratch' diende te beginnen in de telecom sector was de begininvestering zeer zwaar. Zo groeiden we verder, enerzijds door overnames van kleine concurrenten, anderzijds door zelf nieuw marktaandeel op te bouwen. Op dat moment waren er zowat 250 gelijkaardige bedrijfjes actief, maar door de enorme prijserosie in de sector zijn er velen verdwenen: failliet gegaan, gestopt of 'gekannibaliseerd'. Wie niet in de boot van de mobiele telefonie gestapt was, kreeg het 2 jaar geleden zeer moeilijk om het hoofd boven water te houden. Ook nu gaan de evoluties nog razendsnel. Het medialandschap wordt één. TV operators bieden nu ook telecomservices aan en omgekeerd. Het komt er dus op aan goede partnerships te sluiten. United Telecom speelt hierin ook mee. Na een deal met Base over mobiele telefonie is United Telecom het bedrijf achter JIM mobile en de mobiele telefonie van distributieketen Carrefour.

Het gaat dan ook goed met

United Telecom. Op enkele jaren tijd werd de omzet vertienvoudigd, en de groei blijft aanhouden. "United Telecom heeft een zeer horizontale structuur, de sfeer is goed, en de mensen die bij ons werken zijn zeer tevreden. Het beste bewijs daarvan is dat ons personeelsverloop miniem is. Wat mij betreft is het enige spijtige dat ik mij niet meer, zoals in de beginjaren, louter kan toelleggen op wat ik het liefste doe, namelijk sales en marketing."

Maar die voorliefde van Vandekerckhof voor alles wat marketing aangaat is nog steeds duidelijk te merken in het beleid van United Telecom. De marketingstrategie van het bedrijf is weldoordacht, gericht op doelgroepen (jongeren, Limburgers, sportmiddens,...) en gestoffeerd met enkele uitschieters. Zo is Miss Belgian Beauty 2005, Cynthia Reekmans, PR vrouw bij United Telecom, en heeft het bedrijf publicitaire overeenkomsten met o.a. Jean Marie Pfaff.

Carlo Vandekerckhof is echter bovenal een netwerker. Hij is actief in motorcross (waar hij de rechten op het Belgisch Kampioenschap bezit), veldrijden, rally, voetbal en ook handbal.

"Wij zien onze engagementen in de sport op 2 vlakken. Ten eerste geeft dit aanleiding tot interessante kruisbestuivingen. Door mijn engagementen in de ene sport kan ik er mensen uit een andere sport mee naartoe nemen, en ontstaan er interessante samenwerkingen. Aan de andere kant willen wij als Telecombedrijf de band tussen liefhebbers van dezelfde sport mee bestendigen. Mensen zijn verbonden met hun sport en telefoneren hoe dan ook. Door

bij United Telecom een abonnement te nemen, geven ze en directe return aan de sport die hen dierbaar is, en bellen ze goedkoper. United Telecom hanteert zeer scherpe tarieven. Daarbovenop is er dan nog een dubbel voordeel voor de sportliefhebbers. In het geval van handbal bellen de handballers veel onder elkaar. Als beiden United Telecom zijn kan dat aan een nog voordeliger tarief. En wij geven nog een deel van de omzet aan de club. Het is dus een win-win situatie. In de Telecom sector probeert iedereen winst te maken. Van Proximus of Mobistar gaat er echter bij mijn weten geen eurocent naar handbal. Zij investeren in andere zaken. Bij United Telecom vloeit een deel van de omzet wel terug naar de club. Een cijfervoorbeeld doet de ogen altijd open gaan. Als er rond de club 100 mensen zijn die gemiddeld voor 100 euro bellen per maand, geeft dat een omzet van 10.000 euro per maand. Als daarvan 5% naar de club gaat, is dat 6000 euro per jaar. Als je dan weet hoe moeilijk het is om sponsors te vinden voor de club, is dit toch een gouden kans? Wie investeert dergelijke bedragen in Handbal? De club verdient op wat iedereen toch doet: telefoneren. Eigenlijk ben ik bij handbal terecht gekomen via Guy Smeets van Initia Hasselt. Maar Initia staarde zich alleen blind op de directe return via het publiciteitsbord. Luc Tack, de Voorzitter van Tongeren, had het daarentegen wel direct begrepen. Intussen zitten we aan onze duizendste United Telecom abonnee via die club. Ik moet er geen tekeningetje bij maken veronderstel ik?

Ik heb ondertussen ook partnerships met Atomix, Sporting Neerpelt en Eynat-

ten, maar sta uiteraard ook open voor andere clubs. Iedereen wordt er beter van. De United Telecom beller is fier om bij United Telecom te zijn. Ken jij een fiere Mobistar of Proximus klant? De meeste mensen hebben eigenlijk geen idee waarom ze bij die operator zijn, en kennen zelfs hun tarief niet goed. Echt iets om over na te denken: een interessant financieel aanbod door onze scherpe tarieven, met dan nog een stevige return naar de club toe. We overwegen ook om in de toekomst een sms service aan te bieden, met de uitslagen van het weekend, direct op je GSM.

Het partnerschap met United Tongeren was ook sportief een meevaller. "In mijn eerste seizoen als hoofdsponsor haalde de club meteen de dubbel binnen. Daar kan elke sponsor uiteraard alleen maar van dromen. Vorig seizoen was het, op onze Europese prestaties na, iets minder, maar toch missen we de play off finale slechts op een haar na: één doelpuntje meer in Neerpelt en het was zover. Ook dit jaar kijk ik reikhalzend uit naar de Play Offs, want daar is alles mogelijk."

David Van Dorpe

KIDS CORNER

IPT Kortrijk, hoogdag voor het Vlaamse Jeugdhandbal

Op zaterdag 11 november vond in Kortrijk het Interprovinciaal Tornooi, kortweg IPT genoemd, plaats voor de provinciale selecties miniemen jongens en meisjes, één van de hoogdagen in het jeugdhandbal. Vier meisjesselecties - Antwerpen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Luik - en zeven jongensselecties - Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Luik, Henegouwen en Waals-Brabant - namen het op tegen elkaar. Meer dan 130 jonge talenten lieten het beste van zichzelf zien aan publiek, selectietrainers en scouts...

Het hoofddoel van het IPT is de selectiespelers de kans te geven samen wedstrijden te spelen, zich met andere betere spelers te meten en hieruit te leren. Het is eveneens een scou-

tingmoment voor de topsportschool en de hogere selecties. De trainers hiervan waren dan ook aanwezig om het talent te monstern. Daarnaast waren er infossessies over de topsportschool. Het IPT mag dus een ideale ontmoetingsplaats voor spelers, provincies, selectietrainers, topsportschool en VHV... genoemd worden.

De VHV gaf dit jaar enkele richtlijnen mee aan de selecties, die kaderen in de VHV-leerlijn. We halen er enkele aan... De filosofie die heerst op het IPT is er een van 'Winnen is niet belangrijk...willen winnen daarentegen wel, maar dit zonder de spelmogelijkheden van de andere ploeg te beperken.' Een rangschikking wordt niet opgemaakt. De spelers geven het uiterste van zichzelf en dienen de 'winning spirit' te bezitten, maar er wordt bijvoorbeeld geen individuele dekking gespeeld op één bepaalde speler die te sterk blijkt voor de verdediging. De spelers moeten daarentegen leren verdedigen tegen sterkere aanvallers. En de aanvaller dient zich blijvend te kunnen ontplooiën, wat niet het geval zal zijn als hij altijd mandeking krijgt. Bijkomend wordt onder andere nog aan de trainers gevraagd om offensief

te verdedigen, de bal snel te laten opbrengen na doelpunt of balverlies, alle spelers aan bod te laten komen en hen op verschillende posities te laten spelen om hen zo breed mogelijk op te leiden...

De organisatie was in handen van het Provinciaal Comité West-Vlaanderen. Zij zorgden voor een schitterende organisatie. Voorzitter Karl Laverge noemt zich dan ook een tevreden man: "Er is dit jaar heel wat respons, er zijn maar liefst 11 deelnemende ploegen. We zitten hier bovendien in een luxe-accommodatie waar er op 2 velden gelijktijdig kan gespeeld worden. We hebben medewerkers uit Middelkerke en Kortrijk die een handje komen helpen. Er zijn heel wat scheidsrechters aanwezig die voldoende kunnen afwisselen. Er heerst een positieve ambiance... Kortom, alles loopt op wietjes..."

En ook de deelnemers vonden het een leuke en leerrijke dag. Elke Van Cauwenberghe en Lien Van De Walle uit Oost-Vlaanderen: "We zitten heel graag bij de selectie! Zo speel je niet altijd bij dezelfde speelsters maar kan je ook spelen met speelsters van andere ploegen. Dat is heel tof! We kunnen goed met elkaar opschieten en hebben al heel wat nieuwe vriendinnen gemaakt. Het niveau ligt bij de selectie bovendien hoger dan in de club. We leren veel bij. Je leert bijvoorbeeld op andere posities spelen, omdat er ook nog andere speelsters zijn die op dezelfde positie spelen. We vinden het vandaag heel leuk. Het is wel mooier dan in de competitie, maar het gaat ieder match beter en beter. We leren elkaar kennen en het samenspel lukt steeds beter."

Bert Giots uit Limburg:

“De selectie kan mij verder brengen dan de club. Ik wil nog lang handballen en vergeraken, zonder mijn studies evenwel te verwaarlozen. Ik vind het leuk vandaag, het zijn toffe wedstrijden. We hebben een fijne trainer en fijne ploegmaten. Het is leuk om tegen andere selecties te spelen, om te kijken hoe ver je staat ten opzichte van andere provincies. Het is anders dan tegen ploegen te spelen in de competitie.”

En ook Nicolas Schmitz en Robbe Van Winckel spelen graag bij de selectie van Antwerpen: “We hebben goede en toffe trainers. Je traint en speelt er op hoger niveau. Vandaag kunnen we bovendien de hele dag plezier maken en wedstrijdje spelen, in plaats van de slechts 50 minuten tijdens de competitie. We trainen met Antwerpen om de 14 dagen en daar leren we veel bij. We zouden zelfs nog graag meer trainen.”

Linde Panis

PROMOTIE

Handbal XL

De dienst promotie van de VHV stelde in augustus haar nieuwe project voor aan de clubs : Handbal XL. De Vlaamse handbalvereniging wil de clubs meer helpen om aan rechtstreekse rekrutering te doen. Het gaat bijgevolg om een samenwerking tussen de VHV en de clubs om meer kinderen naar de jeugdwerking van de clubs te krijgen, om contacten binnen de scholen met de directie en leerkrachten LO op te bouwen en ideeën uit te wisselen i.v.m. jeugd-

werking en rekrutering. De bedoeling is om de komende 3 jaar met elke Vlaamse club die aan jeugdwerking doet of wil doen, minstens 1 keer een Handbal XL actie op touw te zetten.

Handbal XL bestaat uit 3 fasen :

1. een actieweek in de scholen
2. initiatiereeks
3. club open-deur/evenement.

Het handbal XL project vraagt uiteraard engagement van de beide partners. De VHV kan mensen ter beschikking stellen die tijdens de schooluren in de klas initiatie geven, in die scholen die voor de club het meest relevant zijn, bv omdat ze in de buurt van de sporthal liggen. Aan de club wordt gevraagd om naschools ook nog enkele speciale initiatielessen te organiseren. De ervaring had geleerd dat de stap van een initiatie op school, direct naar de clubtraining te groot is. Kinderen die handbal nog amper kennen en dadelijk samen trainen met kinderen die het al een hele tijd doen riskeren snel af te haken. Daarom een heel korte tussenfase met andere “nieuwkomers”

Daarnaast wordt een clubevenement/opendeur georganiseerd, een hoogtepunt van de actie, bij voorbeeld een topper van de eerste ploeg of van een club uit de buurt. Daarop worden de nieuwe kinderen en hun ouders dan gratis uitgenodigd. Het is een belangrijk moment om de ouders kennis te laten maken met de werking van de club.

Uit de cijfers van het ledenbestand van de afgelopen 3 maanden : september, oktober en november blijkt dat er 425 nieuwe leden aangesloten

zijn. Tussen de leeftijd van 3 tot 14 jaar waren dit er 345. Uit de specifieke doelgroep van Handbal XL ('95-'98) waren het er bijna 200.

Wie interesse heeft om mee te werken aan het Handbal XL project, of wie denkt dat dit net iets is voor zijn/haar club, neemt contact op met Joke Verbeke (Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen) HYPERLINK “mailto:joke.verbeke@handbal.be” joke.verbeke@handbal.be of met Gerrit Vertommen (Vlaams-Brabant en Limburg) HYPERLINK “mailto:gerrit.vertommen@handbal.be” gerrit.vertommen@handbal.be. Samen wordt dan een planning i.v.m. het project opge maakt. Gelieve eerst contact op te nemen met de VHV voordat de scholen gecontacteerd worden (in het kader van dit project).

Wat hebben we de laatste tijd zoal uitgespookt?

Project in Antwerpen

In Antwerpen loopt er een project met 5 clubs : KV Sasja, KV Zandvliet, Olse Merksem, HC Brasschaat, DHW Antwerpen. Dit project is ook in samenwerking met de provinciale sportdienst Antwerpen. Hierbij worden 5 bezoeken gedaan aan een school, er worden 2 handballessen en 3 klastornooien gegeven. Daarna wordt er een scholentornooi georganiseerd voor alle scholen die op hetzelfde ogenblik bezocht werden. Op het scholentornooi worden de kinderen dan aangesproken om eens te komen trainen bij de dichtstbijzijnde club. Momenteel zijn er op deze manier reeds een 20-tal kinderen naar de clubs gestapt.

Handbal XL Dendermonde

In de week van 18 tot 22 september werden initiaties gegeven in het 3de en 4de leerjaar in 4 lagere scholen in Dendermonde en St-Gillis nl : Basisschool Boonwijk, Basisschool De Bijenkorf, Lagere school Heilig Maagdcollege en het Heilig Hartinstituut. In de Sint-Vincentius werd in de klassen een woordje over handbal en de handbalclub gebracht. Daarna werden initiaties gegeven in de nieuwe sporthal in Dendermonde. Momenteel zijn er reeds 16 nieuwe kinderen -14 jaar aangesloten bij HBC Dendermonde.

Handbal XL Kortrijk

In de aanloop naar de derby Apolloon Kortrijk tegen Izegem, werd een actieweek handbal XL georganiseerd. Zaterdagmiddag werd een kinder-opendeur gehouden, waarop de kinderen uit de scholen uitgenodigd werden. In 4 scholen in Kortrijk werd in 1 week aan 572 kinderen handbalinitiatie gegeven. De opkomst op de opendeur van 12 kinderen was niet zo overtuigend. Mischien is zaterdagmiddag van 13u tot 16u niet het juiste tijdstip. Het positieve is wel dat 8 van de 12 kinderen van de opendeur de stap naar de club gezet hebben.

Handbal XL Atomix

Atomix heeft op 25 november voor de 2de maal dit jaar een galawedstrijd georganiseerd in de Sportplaza in Leuven. Voor deze wedstrijd werd promotie gemaakt in scholen van Leuven, Haacht, Putte. Kinderen werden uitgenodigd om te komen kijken naar de galawedstrijd, 40 briefjes voor kind + ouder werden ingediend. Om het effect van de opkomst op de verschillende trainingen in

Heverlee, Wilsele, Kessel-LO, Putte en Haacht te meten is het nog even afwachten.

Handbal XL Hasselt en Tongeren

Gerrit Vertommen en Linde Panis namen samen met de Hasseltse en Tongerse Jeugdcoördinatoren Luc 'Loepi' Brouwers en Jo Smeets de basisscholen in Hasselt en Tongeren voor hun rekening. In Tongeren kreeg Gerrit het eminente gezelschap van spelverdeler Salem Dobojak. Jo Smeets wist te melden dat reeds een 15-tal nieuwe kinderen zich in Tongeren op training gemeld hadden. Het evenement in Hasselt is uiteraard de interland van 6 januari tegen Bosnië, die gratis toegankelijk is voor -16 jarigen.

Opstarten initiaties Opwijk, Tervuren en Boortmeerbeek

Vorige jaar werd in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant het project “handbal op school” gestart. In vooraf bepaalde regio's worden scholen door de provinciale sportdienst uitgenodigd naar een handbalinstuif. Hierna worden de kinderen uitgenodigd voor 10 handbalinitiaties. Vorige jaar werd gestart in Kessel-Lo, Heverlee, Wilsele en Dilbeek. Dit jaar zijn we gestart in Opwijk, Tervuren en Boortmeerbeek. Ieder groep heeft een 20-tal kinderen. De ploegen van vorige jaar spelen ondertussen aparte competitie met allemaal ploegen die juist gestart zijn, georganiseerd door Gerrit. Na Nieuwjaar zullen Tervuren, Boortmeerbeek en eventueel Opwijk meespelen.

Joke Verbeke

TITELTJE

De topde topsportschool: parel op de kroon van de vhv. Maar... Who is who?

De Topsportschool handbal is een uniek instrument dat de beste Vlaamse handbal-lertjes toelaat een vorming te krijgen die hen in staat stelt te rivaliseren met de top van hun buitenlandse leeftijdsgenoten. De resultaten van de Topsportschool zijn dan ook duidelijk: Bram Dewit, Nicky Houba, Geert Graf, Pieter Claesen: Het zijn allemaal 'producten' van de Topsportschool, die in de bekwame handen is van enkele van de beste Vlaamse trainers. Hoog tijd dus voor iedereen om er nader kennis mee te maken!

Dat er een Topsportschool Handbal bestaat, weet onder-tussen wel iedereen in Vlaams handballand. Een van de voor-delen die de Topsportschool kan bieden, is de volledige omkadering die zij voor haar leerlingen ter beschikking heeft: een intensieve begeleiding en ondersteuning van de leerling zowel op studievlak, mentaal vlak als op sportief vlak.

De school zorgt voor een 'sportminded' leerkrachten-team dat de topsportleerlingen in aparte -kleiner dan de gewone- klassen begeleidt. Door die kleinere klassen kunnen zij de leerling van dichtbij opvolgen

en is het onderwijs meer individu-gericht. Twee 'groene leerkrachten' en een sportpsy-choloog waken dagelijks over het mentale evenwicht van de leerling. Zij staan steeds klaar voor een 'goede babbel' en om eventuele problemen te helpen oplossen.

De Vlaamse Handbalvereniging staat daarnaast, met de steun van de overheid, in voor de sportieve begeleiding. En die is quasi compleet: naast de trainingstechnische omkadering is er zowel op medisch, paramedisch, mentaal en voedingsgebied begeleiding voor de leerling voorzien. In dit artikel willen we de mensen die hiervoor permanent instaan even voorstellen, kortom wie is wie in de Topsportschool?

Technische omkadering

Het belangrijkste onderdeel van het programma zijn natuurlijk de trainingen. Daarvoor doet de VHV beroep op trainers die ondertussen hun sporen al ruim verdiend hebben. Zij beschikken allemaal verplicht over het diploma Trainer A en over een pedagogisch diploma. Zij scholen zich bovendien op regelmatige basis bij in binnen- en buitenland en via literatuur, om op de hoogte te blijven van de nieuwe handbaltendenzen en om de kwaliteit van de trainingen en de begeleiding blijvend te verhogen. Dit is een continu streven van de topsportschool en van de VHV. We trachten de trainers in het kort voor te stellen...

Jos Schouterden

Jos Schouterden is naast handbaltrainer ook nog de coördinator van de hele topsportafdeling in het Koninklijk Atheneum. Hij stond aan de wieg van de Topsportschool in 1998!

Als coach mag hij reeds heel wat successen op zijn palmares schrijven. Een greep: Hij promoveert zowel met de heren van Initia Hasselt als van Beyne in de beginjaren '80 naar de hoogste afdeling in België. Als trainer van de dames van Initia brengt hij deze ploeg naar de top. Hij behaalt met hen in de late jaren '80 maar liefst 6 keer de landstitel en 5 keer de Beker van België. Daarna keert hij terug naar de herenploeg van Hasselt waar hij 5 landstitels en 2 maal de Beker van België binnenhaalt. Hij traint een jaar eredivisionist Beyne en drie jaar Sporting Neerpelt. Hij wint met Neerpelt nog 2 keer de Beker van België, alvorens opnieuw met Hasselt in zee te gaan.

Hij maakt daarnaast ook carrière als bondscoach en mag hiervoor op internationale erkenning rekenen. Hij staat 4 jaar aan het hoofd van de nationale damesploeg en traint en coacht maar liefst 8 jaar de nationale herenploeg. Hij neemt met hen deel aan verscheidene C-WK's en heeft de leiding over de vermaarde ploeg die in '95 Roemenië, Wit-Rusland en toenmalig we-

reldkampioen Frankrijk het nakijken geeft.

Zijn kennis heeft hij enerzijds vergaard in het buitenland, vooral dan in het voormalige Joegoslavië, Duitsland, Spanje en Frankrijk, en anderzijds dankzij de nauwe samenwerking met Eddy Desmedt en Nebo Popovic. Als docent en meewerkend schrijver van de BLOSO-VTS-cursussen en diverse bijscholingen wil hij zijn verzamelde kennis en ervaring graag doorgeven aan andere trainers en geïnteresseerden.

"Onze handballspelers kunnen tot op bepaalde leeftijd wedijveren met het buitenland. Tien jaar geleden vertoonden wij nachts vanaf 16 jaar plots een achterstand op fysiek, technisch en tactisch vlak. Vandaag is die achterstand al merkbaar vanaf 14 jaar. Al vlug bleek dat de oorzaak moest gezocht worden in het verschil van trainingsarbeid en de inhoud die we daar aan geven. Ook bleek dat het lichaam van onze atleten niet voorbereid is op een vermeerderde trainingsarbeid. Het lichaam moet dus systematisch en wetenschappelijk verantwoord voorbereid worden op het "echte werk" dat begint na het 18de levensjaar.

De enige oplossing om dit verschil met de internationale top te minimaliseren en om eventueel een deel van de achterstand goed te maken is dat we "eerst en vooral méér en daarnaast ook diepgaander moeten trainen". Er bestaan nu eenmaal geen toverformules om het anders te realiseren. Méér trainen geeft ons dé opportuniteit om in detail te treden en om het herhalingsprincipe toe te passen. De Topsportschool Handbal heeft tot doel om automatismen te

ontwikkelen die bruikbaar zijn in de wedstrijd. De Topsportschool is dus de instelling bij uitstek om dit euvel bij te sturen.

Wij beseffen dat het voor jonge atleten zeer moeilijk is om de studie te combineren met hun sportbeoefening op hoog niveau. De Topsportschool biedt de unieke kans om zowel op studiegebied als op sportief gebied hoge toppen te bereiken. De trainers vinden het zeer belangrijk dat jonge talentrijke atleten ook een volwaardig diploma behalen, zodat ze ook op de arbeidsmarkt de top kunnen bereiken."

Hubert Maes

Hubert, 'Hub', begon op maar liefst 17-jarige leeftijd als trainer van de senioren damesploeg van Arena Hechtel. Zij werden vice-kampioen in Limburg en promoveerden naar een hogere afdeling. Toen al vond Hub het zeer belangrijk om zich bij te scholen en voldoende kennis op te bouwen, hij volgde onmiddellijk de 'Initiator'cursus en heeft ondertussen het A-diploma en heel wat bijscholingen op zijn conto. Hub is het meest bekend als trainer van de provinciale miniemen meisjesselectie in Limburg, wat hij 10 jaar met hart en ziel deed. Daarna was hij gedurende 3 jaar trainer van de nationale junioriesselectie. Ondertussen is hij al 5

jaar op de topsportschool. Een van zijn voornaamste redenen om hiervoor te kiezen was "om te kunnen werken met gemotiveerde jongeren die een droom voor ogen hebben die ze willen realiseren..."

Predrag Dosen

'Pecca' heeft zijn opleiding als trainer en coach en als licentiaat LO gekregen in het voormalige Joegoslavië. Hij beschikt dan ook over heel wat van de knowhow van het Joegoslavische top- en jeugdhandbal en betekende een serieuze meerwaarde in de opleiding van de leerlingen. Hij is aan zijn 2de schooljaar bezig in de topsportschool...

Hij was eind jaren '80 verantwoordelijk voor de jeugdwerking van topclub Banja Luka en trainde tegelijkertijd hun juniorenploeg waarmee hij respectievelijk kampioen werd van Bosnië-Herzegovina en Joegoslavië. In 1991 nam hij de leiding over van de eerste ploeg van Banja Luka en won hij met hen de Joegoslavische Beker. Hij werd nadien aangesteld als co-trainer van de Joegoslavische nationale ploeg tot de Olympische Spelen in 1992. Hij trok later naar de Duitse Bundesligaploeg TuS Schutterwald en kwam ten slotte in België terecht, waar hij nu al zo'n 10 jaar verblijft. Hij traint sinds een 6-tal jaren de eerste ploeg van Tongeren waarmee hij 2 bekern en titels pakte en

was voordien actief in Beyne en Hasselt waarmee hij de dubbel realiseerde. Ondertussen was hij van 2000 tot en met 2004 Belgisch bondscoach.

Predrag Dosen vindt het lesgeven aan de topsportschool een stap verder in zijn onderwijs carrière: "Het niveau van lesgeven ligt er veel hoger dan in het gewone onderwijs vermits je werkt met allemaal getalenteerde jongeren. Ik vind het prachtig om mijn verscheiden ervaring te kunnen overbrengen op jongeren die het willen en kunnen gebruiken om hun droom en doelstellingen te bereiken."

Fernando Oliva

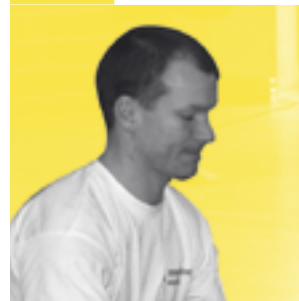
Fernando Oliva is Argentijn van oorsprong en heeft zijn kennis en kunde vergaard in de wereld van de atletiek. Hij verzorgt op de topsportschool dan ook de conditietrainingen en de loopscholing.

Fernando heeft zelf een carrière achter de rug als topatleet. Hij werd zo bijvoorbeeld in 1991 Argentijns kampioen in de tienkamp en presteerde brons op de Panamerikaanse Spelen in 1989. Na zijn studies aan het Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding in Buenos Aires, belandde hij in Spanje waar hij het diploma van Licentiaat Lichamelijke Opvoeding en het diploma van Nationaal Atletiektrainer behaalde. Hij trouwde met een

Belgische en geeft nu les aan de topsportschool handbal en atletiek en aan de VUB. Zijn ervaring als trainer deed hij onder andere op als conditietrainer bij Argentijnse hockey- en rugbyclubs in eerste klasse, als assistent in het Argentijns Labo voor Inspanningsfysiologie, als conditietrainer bij enkele Spaanse voetbalclubs en als provinciaal trainer van de Vlaamse Atletiekliga.

"Behalve dat handbal een ploegsport is, moeten de spelers beoordeeld worden naar gelang hun eigen capaciteiten. Niet iedereen loopt even snel, niet iedereen springt even hoog, etc... Maar toch moet iedereen evolueren. Dus wanneer iedereen hetzelfde programma zou volgen, zouden sommigen verbeteren en sommigen niet. Met mijn aanpak streef ik een verbetering van alle spelers na. We moeten niet vergeten dat onze jonge spelers in de puberteit zitten en een polyvalent programma moeten krijgen. Kortom, ik bereid spelers niet alleen voor op het volgende seizoen maar ik bereid spelers voor op de toekomst."

(Para)medische omkadering Koen Marx

Koen is 3 maal per week op school aanwezig waar hij instaat voor de behandeling en revalidatie van kwetsuren. Daarnaast werkt hij ook

preventief om kwetsuren te voorkomen. Hij doet dat op basis van de screening die de leerlingen jaarlijks ondergaan in het Sportmedisch Advies- en Keuringscentrum Athlete's Care te Merksem. Twee keer per week werkt hij bijkomend op school in functie van het BLOSOSDE-Letselpreventieproject. Doel van dit project is een evenwicht te bereiken tussen de technische vereisten van de handbalsport en de lichaams-eigen karakteristieken van de individuele speler. Door retraining van bepaalde houdingsgebonden- en bewegingsgebonden lichaamseigenschappen wordt getracht belastingsletsels te voorkomen. Door aangepaste krachttraining wordt daarnaast de belastbaarheid van het lichaam verhoogd.

Koen komt oorspronkelijk niet uit het handbal, maar uit het turnen en voetbal. In beide sporten mag hij meerdere jeugdselecties achter zijn naam schrijven, als topturner maakte hij bovendien deel uit van de nationale seniorenploeg. Hij heeft dus heel wat ervaring zelf als topsporter maar ondertussen ook als zelfstandig licentiaat kinesitherapie, met name in de samenwerking met verscheidene topatleten uit het volleybal, turnen, atletiek, taekwondo, golf en handbal. Hij werkt momenteel niet alleen voor de topsportschool in Hasselt maar begeleidt ook jonge talentvolle turners in Limburg.

"Een besef creëren dat een goed evenwicht tussen de verschillende facetten van training, verzorging, mentale en fysieke ontwikkeling van primordiaal belang is, dat is mijn boodschap aan iedereen die, op welke manier dan ook, betrokken is bij de sportwerking op eender welk niveau.

Een boodschap aan de sporters is vooral zorg dragen voor je lichaam en er naar luisteren."

Nathalie Paternotte

Nathalie werkt samen met Koen voor het BLOSO SDE(Statisch-Dynamische Evaluatie)- Letselpreventieproject. Daarnaast staat zij op school in voor de leerlingen van de diverse topsportafdelingen van de eerste graad en lagere school.

Alvorens de studie Kinesitherapie aan te vatten, heeft zij het diploma van Regent Lichamelijke Opvoeding behaald. Zij heeft momenteel haar eigen praktijk in Sint-Truiden maar is daarnaast ook nog actief in heel wat sporten: als kiné bij de basketbalclub en als trainster bij de volleybalclub, allebei in Sint-Truiden, en als sportmonitrice tijdens schoolvakanties.

"Het leuke om met de topsportleerlingen samen te werken, is dat ze gemotiveerd zijn om ook op preventief gebied aandacht te geven aan hun lichaam. Het is zeer belangrijk dat wij hen leren luisteren naar de signalen die hun lichaam hen geeft om zo tot een super sporter uit te groeien."

Lieven Hendrickx

Naast de kinesisten is er ook nog Sportarts Lieven Hendrickx. Hij komt 1 maal per week naar de school, op andere momenten in hij bereikbaar in zijn praktijk in Hasselt.

Lieven is in 1991 afgestudeerd als Doctor in de Genees-, Heel- en Verloskunde en behaalde later nog het diploma Sportgeneeskunde. Hij is Voorzitter van de Medische Commissie van de VHV en keuringsarts voor Medisch Verantwoord Sporten. Daarnaast is en was hij ook nog actief als clubarts bij diverse sportploegen uit het handbal, basketbal en zaalvoetbal en als coördinator van de medische staf van het Hasseltse tennistornooi. Lieven heeft zelf een hele sportcarrière achter de rug: hij heeft 13 jaar competitief gehandbald en maakte deel uit van de universitaire handbalploeg gedurende 7 jaar en van de nationale militaire ploeg die deelnam aan het WK in Polen in 1992. Daarnaast was hij ook nog eens 7 jaar competitie-turner en 3 jaar judoka. "Ook al ben ik nu niet meer zelf actief sporter, mijn liefde voor de sport en het handbal is gebleven en mijn diverse nevenactiviteiten in de sportwereld doe ik dan ook met hart en ziel."

Psychologische begeleiding Jeroen Meganck

De mentale begeleiding van de leerlingen is sinds enkele jaren in handen van sportpsycholoog Jeroen Meganck. Hij is 1 keer per week op school aanwezig en zorgt zowel voor individuele begeleiding van de leerlingen als voor teambegeleiding. Daarnaast staat hij ook in voor de mentale screening van de potentiële instappers.

Jeroen is afgestudeerd als Licentiaat in de Klinische Psychologie en als European Master in Exercise and Sport Psychology. Sportief gezien ligt zijn afkomst in de krijgskunst, hij is met name bezig aan zijn 21ste seizoen als taekwondoka. Zijn professionele carrière begint in 2001 in het toenmalige Instituut Topsport Vlaanderen, waar hij onder andere als opdracht krijgt de sportpsychologische werking in de Topsportschool Merksem uit te bouwen. Later vult hij zijn bezigheden aan als halftijds onderzoeker in de gezondheidspsychologie aan de Universiteit Hasselt en begon hij met zijn zelfstandige praktijk. Ondertussen breidt hij zijn samenwerking met de topsportscholen uit en begeleidt de leerlingen atletiek, taekwondo, badminton en handbal: "Het is geweten dat mentale vaardigheden een grote rol spelen in het opti-

maal presteren van sporters. Mentale training krijgt dan ook steeds meer zijn stek. Rekening houdende met de wijze woorden 'jong geleerd is oud gedaan' is het dan ook logisch om hiermee aan de slag te gaan in de topsportschool."

STUDIE-OPLEIDING IN COMBINATIE MET EEN HANDBALOPLEIDING

De topsportschool wil aan de leerling een kwalitatief hoogstaande opleiding bieden op 3 niveaus:

Een volwaardige studieopleiding:

Op het einde van de opleiding krijgt de leerling een volwaardig ASO of TSO diploma waarmee hogere studies, zowel op hogeschool- als universitair niveau, kunnen aangevat worden. Dit hebben oud-leerlingen al meermaals bewezen. Indien de leerling tijdens het schooljaar wil stoppen met de topsportschool, heeft hij steeds de mogelijkheid om over te schakelen naar de parallelle niet-topsportrichting in het gewone onderwijs.

Studierichtingen:

1ste graad

1ste en 2de leerjaar - Optioneel gedeelte Topsport Handbal. Na de eerste graad kan er, vermits handbal enkel een keuzevak is, zonder problemen gekozen worden voor ander niet-sportrichtingen, uitgezonderd Latijn.

2de graad ASO

Wetenschappen – Topsport

2de graad TSO

Topsport

3de graad ASO

Wetenschappen – Topsport

Wiskunde – Topsport

Moderne Talen – Topsport

3de graad TSO

Topsport

Opleiding in mentale weerbaarheid

Het leerkrachten- en trainersteam tracht tijdens de 6-jarige opleiding ieder individu te helpen bij de positieve uitbouw van zijn/haar persoonlijkheid, zelfstandigheid, maturiteit en zelfdiscipline. Deze eigenschappen zullen niet alleen in de topsport ten goede komen maar ook in eventuele hogere studies en latere professionele carrière en in de groei tot gelukkige volwassenen.

Sportieve opleiding op niveau

De staf van de topsportafdeling zorgt verder voor de vorming op technisch, tactisch, fysiek en mentaal vlak, zodat de leerling de bagage heeft om de volgende stap in zijn ontwikkeling naar de top te zetten. De lessen staan volledig in het teken van de individuele vorming van de leerling en worden gegeven in functie van het leerplan van de VHV, goedgekeurd door het Ministerie van Onderwijs.

HOE KAN JE INSTAPPEN?

Wie wil instappen in de topsportschool (1ste, 2de, 3de of 4de jaar secundair onderwijs) dient een hele selectieprocedure te doorlopen. Beknopt houdt deze in :

- Voor instap in het 3de en 4de jaar: lid zijn van de provinciale selectie miniemen jongens of meisjes en een positieve scouting krijgen.

- Deelnemen aan de selectiedagen op 3-4 maart 2007!!!!

- Slagen in de selectietesten: fysieke, technische, tactische en mentale proeven.

- Voldoen aan de profiel-evolutie-voorwaarden en algemene voorwaarden.

- Een medische goedkeuring

krijgen van een erkend medisch keuringscentrum.

- Een topsportstatuut toegewezen krijgen op basis van het individueel dossier, door de Selectiecommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van BLOSO, BOIC, Ministerie van Sport en de VHV.

Belangrijk: 3-4 maart 2007 Selectiedagen!

Voor meer informatie over de topsportschool en inschrijvingen voor de selectieprocedure, kan u contact opnemen met

Linde Panis:

linde.panis@handbal.be
03/286 83 36.

**Bekijk ook regelmatig de website van de VHV
www.handbal.be**

ADRESSEN

Topsportschool

Koninklijk Atheneum 2
Boudewijnlaan 12
3500 Hasselt

T 011 21.03.64 F 011 23.12.81

E top2@sportschoolhasselt.be

W www.sportschoolhasselt.be

Eerste Graad Topsport

Middenschool 3

Lyceum Hasselt
Vrijwilligersplein 3
3500 Hasselt

T 011 22.35.28

E ms3@lyceum-hasselt.be

W www.lyceum-hasselt.be

Linde Panis

ARTIKEL AFGESTOFT

25 jaar geleden vond het c wk plaats in België. Het collectieve handbalorgasme

De periode van 7 tot 14 februari 1982 staat in het collectieve handbalgeheugen gegrift als een euforische week. Zelfs lieden die minder vertrouwd zijn met onze sport kregen er toen zin in. Ik herinner me dat een collega op het werk, een man die sport als een verschrikkelijke gruwel beschouwde, me toen aanklampie met de woorden: "Zeg, die Belgen doen het goed hé ...". En of die Belgen het goed deden? Onze nationale ploeg promoveerde naar de mondiale subtop, toen nog de zogenaamde B-groep. Het resultaat van een zowel organisatorisch als

sportief schitterend C-WK. Een terugblik ...

Het voorspel van dat collectieve handbalorgasme begon in 1980. Op het IHF-congres in Moskou werd de kandidatuur van België goedgekeurd om het C-WK 1982 te organiseren. Een mijlpaal in de Belgische handbalgeschiedenis. "Handbal zal eindelijk de aandacht krijgen die onze sport verdient," voorspelde de toenmalige secretaris-generaal Piet Moons, "Geloof me, zowel de overheidsinstanties, het Bloso en het BOIC, als het bedrijfsleven zullen geïnteresseerd raken. Promotioneel kunnen we er als federatie enkel maar bij winnen." En gelijk kreeg Piet Moons.

Eerst moest de organisatie tot in de kleinste details worden voorbereid. De nog jonge, dynamische VHV trok de kar. Met als administratieve draaischijf de betreunde Hans Van Haute en Lea Ooms als zijn rechterhand. Het prestigieuze Crest Hotel in Antwerpen werd afgehuurd om het WK-gezelschap -tien ploegen, officials, scheidsrechters én pers te logeren. Intussen draaide de voorbereiding van de nationa-

le selectie op volle toeren. Inclusief een meerdaagse stage in Egypte, waar de basis werd gelegd van het succes. "Klopt, daar werd het groepsgevoel gecreëerd, de teamspirit", weet de toenmalige bondscoach Eddy De Smedt. En alle clubs die zich geëngageerd hadden om een groepswedstrijd te organiseren werden maximaal gesensibiliseerd door Piet Moons en zijn medewerkers. "Die zalen moeten vol zitten, de verplichte afname van 200 kaarten mag geen struikelblok zijn. Elke club die zich respecteert verkoopt méér kaarten", knoopte Piet Moons de organiserende clubs in de oren. De start zou in Hoboken worden gegeven, de gekruiste halve finales werden aan Neerpelt toegewezen en de finale aan Luik. Daarvoor werd de Coronmeuse, eigenlijk een ijsstadion, naar een Zweeds procedé met een speciale handbalvloer bedacht. En verder zwermden het WK-gezelschap uit naar zowat alle hoeken van het land: Lebbeke, Genk, Antwerpen, Bressoux, Wilrijk, Meulebeke, Eupen, Montegnée, Dendermonde, Gent, Charleroi, Borgerhout, Leuven, Etterbeek,

Overpelt, Houthalen, Hasselt, Lebbeke en Herstal.

Sterke start van de Belgen

Zowat 1200 toeschouwers zagen in Hoboken al meteen dat het goed was. Nadat IHF-bobo Nelson Paillou het C-WK officieel voor geopend had verklaard, verpletterde de Belgische ploeg Finland met 22-12. Een spetterende opener, een knalprestatie, een geslaagde start. Meteen zat het C-WK op de juiste rails. De kranten berichtten in superlatieven over die sterke start van de Belgen, bondscoach Eddy De Smedt waarschuwde voor overdreven optimisme. Terecht. Want daags nadien in Eupen, tegen Portugal, liep het bijna mis voor onze landgenoten. De Portugezen sloegen meteen een kloof en na 30 minuten keek België tegen een 11-8 achterstand aan. Het werd zelfs 15-10 na de rust, maar dan bekroonde Dirk Verhofstadt zijn 100ste interland met een knalprestatie. Hij scoorde 7 keer en bracht ons eerst gelijk (15-15) en daarna samen met Alex Jacobs (5) definitief aan de leiding. Onze landgenoten overleefden zelfs met succes enkele minuten uitgesproken numerieke minderheid (met

3 tegen 6!), waarin doelman Paesen zowat alles stopte en bovendien mee ten aanval trok. 'België op weg naar finaleronde', lazen we. 'Geen voorbarige euforie', waarschuwde Eddy De Smedt.

Publieke belangstelling overweldigend

Intussen telde men ook de neuzen in de diverse sporthallen waar een groepswedstrijd werd gespeeld: 1200 toeschouwers in Hoboken, een afgeladen sporthal in Eupen, plaats te kort in Etterbeek, en ook in Bressoux, Meulebeke en Wilrijk een grote opkomst. Het publiek had het wereldkampioenschap alvast enthousiast onthaald. In Etterbeek kwam zelfs Raymond van het Groenewoud kijken. Onze Vlaamse zangtrots zag de Belgen een derde keer winnen tegen Oostenrijk. Niet zonder moeite, want de Oostenrijkers hadden voordien een barslechte beurt gemaakt en wilden iets rechtzetten. De Rode Duivels namen echter meteen de match in handen. Door pech stonden ze halfweg nog wel 9-8 achter, maar nadien leek met 10-15 de buit binnen. Het dreigde nog even te ontsporen toen Dirk Verhofstadt na zijn derde tijd-

straf naar de kant moest, maar een collectiefsterke thuisploeg behaalde een duurbevochten en beslissende eindzege. Want deze overwinning betekende dat België sowieso naar de finaleronde ging. "Wij winnen onze poule", voorspelde doelman Paesen vastberaden. "Ons eerste doel is bereikt, nu nog de bekroning", repliceerde een immer nuchtere en voorzichtige bondscoach.

Toen België in Lebbeke ook nog Luxemburg versloeg wandelden onze landgenoten ongeslagen de eindronde binnen. Domper op de feestvreugde: de blessure van Jaak Schurmans. Zou de Limburgse Bomber speelklaar geraken voor de apotheose voor eigen publiek?

Welcome to the worldhandball

Het antwoord op de vraag of Jaak Schurmans die kapitale wedstrijd tegen Noorwegen zou spelen kwam van dr. Smets, sindsdien 'de wonderdokter van Neerpelt'. "Jaak zal spelen, we moeten die wedstrijd winnen", verklaarde de clubarts van Sporting. Aldus geschiedde.

Mét Jaak Schurmans, mét een fantastische, zeg maar supergemotiveerde doelman Paesen en mét Jan Smeets als verrassende uitbinker werd de Belgische ploeg in een laaiend Dommelhof naar een historische zege gestuwd. Halfweg 14-8 voor, 19-12 na driekwart wedstrijd en ondanks dubbele mandekking vanwege de Noren nog een riant eindscore (22-17). Dolle taferelen op de afgeladen tribune, spelers en begeleiders die mekaar in de armen vielen, bondscoach Eddy De Smedt op de schouders en een opgetogen secretaris-generaal Piet Moons die met waterige oogjes iedereen feliciteerde

én bedankte. Het mirakel was geschied: België zat in de mondiale B-groep. "Welcome to the worldhandball", lachte een Zweedse scheidsrechter Eddy De Smedt toe.

Daags nadien speelden onze landgenoten de finale tegen de gedoodverfde en uitgesproken favoriet, Bulgarije. Dit keer zonder Jaak Schurmans. En dat scheelde wel een slok op de borrel. Vooral mentaal. "Ik ga enkel voor die gouden plak", had Etienne Paesen de avond voordien nog als dronkemanseid gezworen tijdens een overwinningseestje. Helaas, na een toch weer schitterende finale, voor ruim 2500 toeschouwers in een kolkend Palais des Sports,

moesten onze Rode Duivels met 19-17 de duimen leggen. Maar de B-groep was een feit.

De wonderformule van dat succes? Een waterdichte organisatie, een enorme collectieve wilskracht, solidariteit en teamgeest en het rotsvaste geloof in de onderneming. Voor herhaling vatbaar?

Cois Van Aelst

KADERSTUKJE

Omzien met verwondering...

Dat de twee architecten van het succesrijke C-WK '82 secretaris-generaal Piet Moons en bondstrainer Eddy De Smedt waren is wel zo helder als pompwater. Dat beiden intussen een topfunctie bekleeden bij het BOIC kan geen toeval zijn. Piet Moons is directeur marketing, Eddy De Smedt, directeur topsport. Beiden draaien met genoeg de klok 25 jaar terug. Met weemoed, maar ook met ontgoocheling om de gemiste kans nadien.

Piet Moons: "Toen ik secretaris-generaal werd wilde ik koste wat het kost die nationale ploeg uitbouwen. Ik wilde ze gebruiken als trekpaard voor het Belgische handbal, niet als parapedaardje. Ze moest een boegbeeld worden. Zo is ook de idee ontstaan voor de organisatie van het C-WK '82. Om de burenruzies met de Walen uit te wissen, om uit de communautaire impasse te geraken, om samen iets groots te organiseren op internationaal niveau. Hoe ik vandaag op die organisatie terugkijk? Als een onvergetelijke herinnering natuurlijk. Als een groot evenement, met een toffe groep mensen en met een geweldige spelersgroep. Echt, ik kan er enkel in superlatieven over praten. Ook wel met een beetje weemoed, want daar is iets moois gegroeid. Dat WK heeft achteraf een enorm positieve invloed gehad op de onderlinge verhoudingen tussen de spelers van de topteams, op de arbitrage ook wel. Er is toen

een gunstig handbalklimaat ontstaan en de bedoeling was uiteraard van dat vast te houden. Meer zelfs, van dat te exploiteren. Jammer genoeg is die optie mislukt."

Eddy De Smedt: "Dat C-WK is gewoon een mijlpaal geweest in onze handbalgeschiedenis. De nationale selectie heeft toen qua voorbereiding en entourage zowat alles gekregen wat mogelijk was. Er heerste een enorme discipline in die groep. Alles was bestudeerd en uitgekiend, zelfs de kamerindeling, wat totaal nieuw was. Kortom, een optimale voorbereiding. Dat heeft ook een gunstige repercussie gehad op de clubs onderling. Want vergeet niet, het was de tijd van enorme spanningen tussen de topclubs, van grote rivaliteit, van wedstrijden met getrokken messen. Wel, door de verstandhouding rond het WK zijn die plooiën gladgestreken. Alles verliep plots veel correcter, met wederzijds respect. Helaas is het achteraf bekeken ook wel een eenzame mijlpaal geweest. Dat is dé kater die ik er persoonlijk heb aan overgehouden. Ik zeg nu: het is formidabel geweest. Maar anderzijds ook: kijk waar nu de andere landen staan, de rivalen van toen. En eerlijk gezegd: dan hebben we gefaald ...

<0/teksten bij de foto's>

<foto 1>Alex Jacobs, nu bondscoach, toen draaischijf van de succesrijke Belgische ploeg

<foto 2>De Belgische selectie die de B-status afdwong in Neerpelt: (boven vlnr.) Jef Princen (ass. trainer), Luc Brouwers, Alex Jacobs, Jo Smeets, Dirk Verhofstadt, Jaak Schurmans, Pierre Chapeaux, Jo Keppens

(kine), Jos Desmet (ploegbegeleider), bondstrainer Eddy De Smedt; (gehurkt vlnr.) Freddy Cornelis, Fred D'Hollander, Frans Willemsens, Erik Kenis, Jan Smeets, Marc Smits, Etienne Paesen, Carlo Vinck. (foto E. Beyltjens)

<foto 3>België naar de B-groep na de zege tegen Noorwegen. De 'duivels' juichen, Eddy De Smedt gaat enkele ogenblikken later op de schouder, en op de achtergrond geniet toenmalig secretaris-generaal Piet Moons van het succes. (foto E. Beyltjens)

KADERSTUKJE

Het parcours van de Belgen...

België - Finland (Hoboken) 22-12
Portugal - België (Eupen) 20-21
Oostenrijk - België (Etterbeek) 14-16
België - Luxemburg (Lebbeke) 22-19
België (8p.) reekswinnaar groep B, voor Oostenrijk (4p.)
Eindronde (Neerpelt): Noorwegen - België 17-22
Finale (Luik): Bulgarije - België 19-17

De Belgische selectie:

Doel: Etienne Paesen, Fred D'Hollander, Carlo Vinck

Veld: Dirk Verhofstadt, Jaak Schurmans, Jan Smeets, Eddy De Vlieger, Freddy Cornelis, Frans Willemsens, André Maes, Jo Smeets, Alex Jacobs, Erik Mulder, Erik Kenis, Christian Verbert, Pierre Chapeaux,

Luc Brouwers, Marc Smits.

Bondstrainer: Eddy De Smedt.

KADERSTUKJE

Reünie en jubileumtentoonstelling

Tijdens het EK-kwalificatietornooi, in Kortrijk n.a.v. België - Zweden (6 januari) en in Hasselt in de marge van België - Bosnië/Herzegovina (11 januari), wordt een herinneringsmoment aan het C-WK '82 ingelast. Het is een coproductie VHV - SSW (Stichting Sus Weyn) met Roger Vinck, toenmalig clubsecretaris van Sasja, als initiatiefnemer. Be-doeling is een reünie te houden, niet alleen van spelers, maar ook van toenmalige medewerkers aan een organisatie die voor handballend België een onvergetelijk hoogtepunt is geweest. Bovendien zal een kleine tentoonstelling te zien zijn met foto's, souvenirs en persknipsels van toen.

Roger Vinck: "We willen het C-WK '82 na 25 jaar opnieuw in de herinnering brengen. Niet alleen omdat het zowat het belangrijkste evenement in onze handbalgeschiedenis is geweest. Het wordt dus zeker geen sentimenteel gedoe of een nostalgische terugblik. We willen gewoon nog eens benadrukken dat wij als klein handballandje best een grote organisatie aankunnen, als zulks maar gebeurt in een klimaat van solidariteit en vertrouwen. En wie weet, misschien is uitgerekend deze reünie de aanzet voor een nieuw initiatief..."

COLOFON

Handbal x-tra

1e Jaargang
nr.1,
December 2006
HANDBAL X-TRA
Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 3
V.U. David Van Dorpe
Boomgaardstraat 22/32
2600 BERCHEM
Redactie

